

List učenika
i učitelja
OŠ "Antun
Mihanović"
Slavonski
Brod

PREGLADU

MeTe

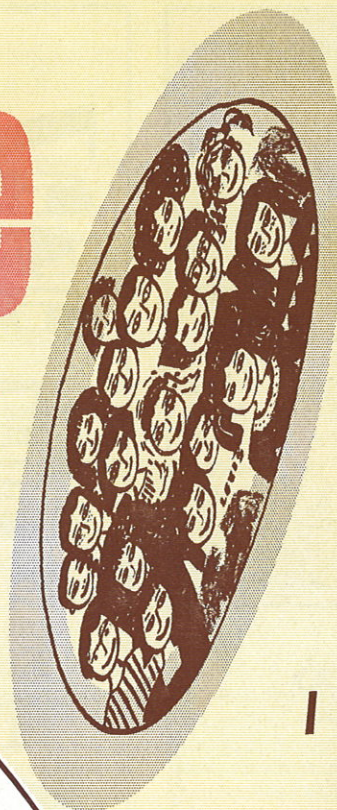
10. lipnja 1996.

Godina XLV.

LIEPA NAŠA DOMOVINA

A. Mihanović

J. Runjanin

Mario Josipović

Damir Orešković

Ivan Samardžić

Nataša Blažić

Antun Mihanović (1796.-1996.), autor teksta
hrvatske himne »Lijepa naša«

Hrvoje Racač

I

Š

A

K

I

L

D

O

J

A

N

UMJESTO UVODA

Pred Vama je novi broj Meteora, veseliji i raznobojniji. Potvrđuju to 32 stranice lista.

Bogatiji i malo iskusniji pišemo o svemu što je istinito i zanimljivo za sve naše čitatelje – velike i male. Oprostili smo se od naših naj odlikaša i osmaša, vodili ugodne razgovore, otišli prirodi u goste, podsjetili slikom i riječju na naša školska zbivanja, uspjehe u znanju i sportu....

Vama, čitateljima prepuštamo prosudbu. Vjerujemo u Vašu pravednost a kritike i savjeti bit će nam velika pomoć u pripremi narednog broja. **UREDNIŠTVO**

KAZALO

Mihanoviću i domovini	
s ljubavlju	2
Škola i mi	6
Ljubav, ah ljubav	13
Što nas je Ivana naučila	15
Promišljamo zeleno!	16
Literarni i likovni pokušaji ..	19
Poruke osmaša	23
You can do nothing without	
enthusiasm	24
U tišini osjećamo Božju	
blizinu	26
Drugi o nama	28
Kutak za roditelje	29
Mali dnevni razgovori	30
Mi smo najbolje	31
Razonode nikad dosta	31
Crtamo i pišemo	32

METEOR – LIST UČENIKA I UČITELJA OŠ »ANTUN MIHANOVIĆ«

IZDAVAČ:

OŠ »Antun Mihanović«, Mihanovićeva 35
35000 Slavonski Brod, tel/fax 231-500

Za izdavača:

Marija Katalinić, ravnatelj

Uređuju učenici i voditelji novinarske,
literarne, likovne i foto družine škole

Uredništvo – učitelji:

N. Dončević, A. Markić, V. Špoljarić,
T. Brajković, J. Horvat, M. Vučković

Učenici:

A. Zekić, M. Vonić, N. Šulentić,
H. Knežević, Z. Durmiš, M. Vuksanović

Likovna urednica:

A. Vuletić, učiteljica

Odgovorne urednice:

Lucija Karačić, učiteljica
Dinka Kovačević, knjižničarka

Naklada:

500 primjeraka

Tisak: »Plamen« d.d. Slavonski Brod

200 godina

Domovini za 6. rođendan

Moja ljubav

Ako me tko pita
Domovina što je?
Reći ću mu: to je
polje zlatnog žita
brda i planine
Hrvatske, domovine moje.

More modro i duboko,
Nebo vedro i široko,
Zelene šume guste,
brda, rijeke i staze puste.

Ako me tko pita
Domovine što je?
Reći ću mu:
to je ljubav
srca mog i tvog.
Vlatka Šimunić, 4.c

200 godina

Hrvati su kroz povijest imali mnoge teške trenutke, posebice u ovom i prošlom stoljeću. No u tim trenucima uvijek ih je jedna egzaktna stvar držala na okupu, a to je himna »Lijepa naša domovino« Antuna plemenitog Petropoljskog Mihanovića.

Mihanović se rodio 10. lipnja 1796. godine u kući na Harnici broj 6 tj. sada na Jelačićevom trgu broj 4. Osnovnu školu, gimnaziju i pravo završio je u Zagrebu, a ne u Beču kako se pričalo.

O djetinjstvu Mihanovića znamo vrlo malo, a o školovanju ovo: završio je osnovnu školu za dvije godine 1802.–1804., a treći je razred preskočio. Nakon toga se upisao u gimnaziju. U gimnaziji je boravio 3 godine. Iz raznih spisa saznajemo da je Mihanović bio među eminensima, tako su nazivali najbolje dake. Upisao je filozofiju 1809. godine, a pravo 1811. Nakon dvije godine 1913. g. tj. sa 17 godina Mihanović je diplomirao filozofiju i pravo te se iste godine zaposlio kao bilježnik kod Banskog stola gdje je ostao do 1815. g., a 1. 11. 1815. odlazi u Veneciju gdje je u sudskoj službi do 31. 10. 1821. Iz Venecije biva premješten u 45 pukovnijsku baruna Mayera gdje je bio sudac-auditor. Mihanović je za boravka u vojsci stekao čin kapetana.

Dok je studirao i boravio u vojsci Mihanović se po prvi puta javljaju preporodne zamisli pa tako godine 1815. objavljuje brošuricu od 12 strana pod naslovom: »Reč domovini od hasnovitosti pisanja vu domo-rodnom jeziku.«

Mihanović upozorava na sramotu da se hrvatski jezik uništava i zatrpava narječima stranih jezika kao: mađarski, latinski, njemački.

Nakon 1823. god. Mihanović se odlučio baviti politikom, tako je bio gubernalni tajnik u Rijeci gdje je boravio pet godina. 1827. izabran je za riječkog zastupnika u Požunskom saboru, ali je Mihanović bio opozvan zbog svojih liberalnih govora u kojima se zalagao da se Istra pripoji trojedinici i da se u Istri uvede hrvatski jezik.

No Mihanović pustolovni i istraživački duh ni u Rijeci nije mirovao. Tako je 1827. godine odlučio otići u Sjevernu Ameriku kako bi ispitao tržišta za hrvatsko-ugarska vina. U Sjevernoj Americi je boravio od 1828. do 1832. Po ovome putu možemo zaključiti da se Antun bavio i gospodarstvom i ekonomijom, te da je znao engleski jezik.

Nakon svoje američke ekspedicije vraća se u Malo Trgovište u Hrvatskom zagorju. Tu se nalazi do 1834. godine. Danas se Malo Trgovište naziva Tuheljske Toplice. 1. 06. 1834. biva ponovo imenovan za gubernalnog tajnika u Rijeci, ali se s te pozicije povlači u osmom mjesecu 1836. godine kad stupa u konzulatsku službu. Mihanović je bio vrhunski diplomata, govorio je više jezika.

Njegova prva konzulatska služba bila je u Beogradu. 24. ožujka 1838. napušta Beograd i odlazi u mirovinu nazad u Malo Trgovište, ali je već 1839. godine bio opet pozvan u službu, ovaj put u Solun.

Solun je u to vrijeme bio fitilj balkanskog bureta baruta, zato je pred Mihanovićem bila iznimno delikatna služba. No on je bio vrhunski diplomata, blag, miran, hladnokrvan i zato je savršeno odgovarao za ovo mjesto, a svoj zadatak je obavio na najvišoj razini.

Nakon Soluna iz kojeg odlazi 1846. godine boravi u Smiru do 1849. godine, zatim u Carigradu od 1849. do 1853. godine da bi na kraju otišao na svoje posljednje konzulatsko mjesto u Bukureštu na kojem je bio od 1854. do 1856. godine. U Bukureštu je također imao težak zadatak jer je trebao zaliječiti rane i smiriti duhove od još nedavne revolucije.

Neven Vidaković

znanosti i umjetnosti. tj. Josip Juraj Strossmayer.

Mihanovića prvenstveno poznajemo kao pjesnika. U svome životu napisao je 11 pjesama.

Danas se ne zna gdje je original »Hrvatske domovine« ali imamo pismene dokaze da je zadnji put viđena 1961. god.

Možemo reći da Mihanović ima jednostavan stil koji neprestano graniči s monologom. Hrvatskoj poeziji je pridonio utoliko što je prvi upotrijebio slobodni stih. Većina Mihanovićevih pjesama su eksperimenti gdje on pokušava u poeziju uvesti nešto novo.

No pored svih djela koje je Mihanović napisao jedno se ipak posebno ističe. To je djelo po kojemu se poznaje hrvatski narod. U toj pjesmi se ističe naša slavna prošlost, ali i još slavnija budućnost jer Hrvati su oduvijek bili jak narod, a ovim djelom su postali još jači. Ova je pjesma najmoćnije oružje. Ova je pjesma kao majčinska ruka koja dodiruje čelo svoga sina koji je svoju krv za domovinu prolio. Ova je pjesma ono mjesto, onaj kutak svijeta koji svi Hrvati slave i vole, a zove se domovina. Zove se Hrvatska! Ona nam daje snagu da idemo dalje, ona nas vodi i potiče. Ova je pjesma naše svjetlo u tami. Naravno, govorim o našoj himni »Lijepa naša domovino« Antuna Mihanovića. Pouzdano se smatra da ju je Mihanović spjevao gledajući zagorske brijeg.

Krešimir Radić

Hrvatska domovina je vrlo jednostavna pjesma, koja iskazuje njegove osjećaje prema svojoj domovini. Tom pjesmom je Mihanović izrekao da je hrvatski narod, iako više stoljeća pod tuđim jarmom, još uvijek mlad i sposoban za život jer i Maček je jednom izjavio: »Naša himna smatra domovinom onaj kraj gdje su se rodili naši djedovi!«

Kada je Mihanović poručio svijetu da svoj narod Hrvat ljubi, tada je izrekao veliku istinu: da ne može ljubiti domovinu onaj koji ne ljubi i narod! Sada u ovim teškim, ali slavnim trenucima, kada stvaramo samostalnu i slobodnu državu Hrvatsku, narod treba crpiti svoju snagu i iz svoje himne.

Antuna Mihanovića

Dok je Mihanović boravio u Bukureštu umrla mu je žena. Nju pokapa u Zagorju i tamo se nastanjuje kao ministarski savjetnik da bi se još iste godine 1856. povukao u mir. U to vrijeme već je bio starac koji je imao problema s reumom. Antun Ivan plemeniti Petropoljski Mihanović umro je 14. 11. 1861. godine od udara kapi. Umro je u Novim Dvorima kraj Klanjca. Pokopan je 18. 11. 1961. i tu mu je kći Marijeta digla dostojan spomenik. Mihanović je bio dobar i miran čovjek koji je znao uhvatiti značajke hrvatske zemlje i ljudi. Imao je smisla za pejzaž, glazbu i boju. Bio je višestruko nagrađivan i to: »redom željezne krunice III. razreda« i »redom Franje Josipa«, bio je također odlikovan i od grčkog kralja, vojvode toskanskog reda sv. Josipa, turskog reda Medidije.

Mihanović je bio jednostavan, stvarao je u doba svete alijanse i Metternichove reakcije. Mihanović je bio prosvjetitelj. Uzori su mu bili već spomenuti Algarotti te Goethe i Petrarka. U svojim djelima je opominjao na slavu prošlost i bijedu suvremenosti.

Mihanović se bavio i numizmatikom, a imao je još jedan hobi, to je bilo sakupljanje starih rukopisa. On je pasionirano skupljao stare spise, listove, rijetke knjige i uopće građu za izučavanje slavenske prošlosti.

No Mihanović nije svoje spise sakupljao samo u arhivima nego i po raznim zemljama. Tako je nastala Collectio Mihanovićiana. Collectio Mihanovićiana je zbirka od 42 rukopisa koja su pisana pretežno na staroslavenskom jeziku, a pisana su ćirilicom i latinicom. Zbirku je posmrtno od Mihanovićeve zeta otkupila Hrvatska akademija

ŽIVOT I DJELO ANTUNA MIHANOVIĆA

Proslavu Dana škole počeli smo 9. lipnja 1995. godine skupom posvećenim imenu i djelu Antuna Mihanovića. Bila je to i čestitka velikoj obljetnici naše himne.

Skupu su bili nazočni kao izlagatelji: dr. Mato Artuković, dr. Emerik Munjiza, prof. Jasna Šego, prof. Dubravko Šef.

Izlagatelji su bili i naši učenici, osmaši Neven Vidaković i Krešimir Radić. Neven, inicijator ovog skupa, upoznao je nazočne sa životnim putem velikana, a Krešimir sa pojedinostima o nastanku himne i njenom skladatelju Josipu Runjaninu.

Nazočni djelatnici škole i gosti bili su ugodno iznenađeni nizom zanimljivih i manje poznatih pojedinosti o životu i stvaralaštvu Antuna Mihanovića.

Tom prigodom objavljen je i školski natječaj za literarni i likovni uradak na temu »Lijepa naša«.

Prosudbena komisija proglasila je i nagradila najuspješnije:

- u literarnom izražaju najuspješniji su bili prvaši: Ivana Bencun, 1.b i Bernard Miculinić, 1.a
- u likovnom izražaju najbolji su bili: Hrvojka Knežević, 5.a i Domagoj Vuković, 4.a.

NOVINARSKA DRUŽINA

Mario Josipović, 8.e

Moja domovina
 Moja domovina ima,
 zelena rita,
 zlatno sunce,
 raspijervane ptice,
 Jadransko more,
 crvene makove,
 ratnike koji ginu i daju život
 na našu Hrvatsku.

Tihana Rankić 2. u

NAJDRAŽA

Domovina je ravnica
 koja kruh nam daje,
 domovina je život
 koji vječno traje.

Domovina je more
 i brodici u luci,
 domovina je gardist
 s puškom u ruci.

Domovina je cvjetić
 što livadu krase,
 domovina je ljubav
 što nikad se ne gasi.

Vedran Horvat, 2.c

Moja domovina

Moja domovina sja kao sunce.
 U njoj sam naj sretnija.
 Moja je domovina nježna
 kao kao pahuljica.

Ivana Bencun, 1.b

O jeziku hrvatskom

Poput povijesnog junaka
 ti se boriš godinama,
 hrabro stojeći i čuvajući
 povijest svoga naroda.

Jeziče, hrvatski, ti si ponos naš,
 ti si naša čežnja, želja i cilj,
 o tebi ovisimo, za tebe živimo,
 s tobom se ponosimo, u srcu te vječno nosimo.

Jelena Vilajtović, 8.a

Domovini

Domovino moja, budi sretna kao ja! Nek' se tvoja radost
 širi i sunce tvoje neka zauvijek sja. Neka ne bude rata, tuge
 i mržnje među ljudima. I rat nek' stane i zauvijek nestane.

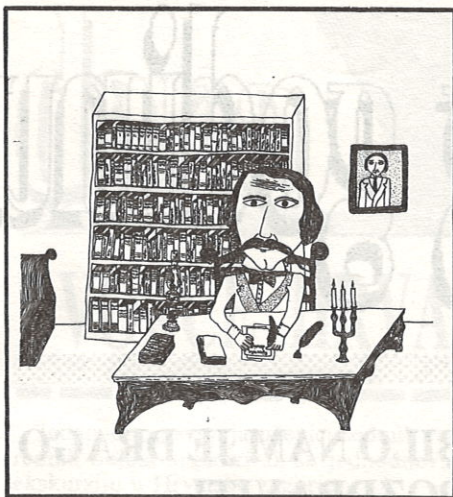
Sreća će opet doći u domove i ljude sve.

Olja Serazlija, 2.e

Moj grad

Moj grad je velik. U
 njemu živi mnogo ljudi.
 Okružuju ga šume, pašnjaci,
 vinogradi i polja.

Ja ga volim.
 Dođite vidjeti moj lijepi
 grad. Matija Klasić, 1.b

Hrvatska

Sva želja moja
To je sloboda tvoja.
Sva sreća tvoja
To je čežnja moja.

Ja ti želim da ravnice zlatne
Budu dar za one godine ratne
Ti sada imaš slobodu svoju
A ja sreću svoju i tvoju.

Ivan Pejanović, 5.b

HRVATSKI JEZIK

Često si ugnjetavan,
omalovažavan. Krio si se
tolike godine od javnosti.
Krio u skrivenim pjesma-
ma drevnih hrvatskih pje-
snika.

Tamo si proveo sve ove
godine da bi sada s pono-
som mogli reći: »O slavni,
o slobodni, ljubljeni, hr-
vatski jeziče!« Generacija-
ma se prenosiš. Kroz na-
raštaje su bile spjevane
pjesme tebi u čast i borilo
se za tvoju slobodu.

Sada se protežeš od mo-
ra plavog, golog kamena,
preko zelenih planina i
zlatnih ravnica do bistrog
Dunava, slobodan i jak.

U pjesmama pronalazi-
mo tvoj duh, duh koji je
živio, živi i živjet će vječ-
no, sve dok je Hrvata.

Mihaela Zemba, 8.c

Hrvojka Knežević, 5.a

Moja domovina

Volim te, domovino, kada se smiješ.
Volim te, domovino, kada je ljeto. Kada
budem velik, branit ću te. Ne volim kada
te netko ruši.

Bernard Mieulinić, 1.a

Domagoj Vuković, 4.a

PRED SPOMENIKOM »LIJEPE NAŠE«

Stojimo zadivljeni tvojom ljepotom i ljepotama koje te okružuju.
O tebi su već puno puta pisali. Prva kitica naše himne krasi tvoje gru-
di. Ponosni smo na autora jer naša škola nosi njegovo ime. Mi, učenici
četvrtog razreda, došli smo vidjeti ono što nije samo kamen i obična
slova na njemu. To je dio povijesti jednog naroda – hrvatskog naroda
kojem i mi pripadamo!

Sanja Stanić, 4.d

Trenutak trajno zabilježen

KOLIKO VOLIM I CIJENIM SVOJ HRVATSKI JEZIK

Svaki čovjek vezan je uz svoju mate-
rinju riječ nekom čvrstom, nerazdvoji-
vom niti. Svatko prema svom jeziku
osjeća nekakvu neobjašnjivu ljepotu i
povezanost, pa tako i ja. Govorim, pi-
šem, čitam hrvatski, živim, radim i sa-
njam hrvatski. Hrvatski nalazim u pri-
jateljima, u lijepim stvarima, u glazbi i
u zabavi.... Sve oko mene je hrvatski.
Svoj jezik ja volim, volim, volim ga
olovkom u ruci i riječju na usnama.

Ana Zekić, 8.b

DOMOVINA

Moja domovina je lijepa u proljeće.
Tad sunce obasja jaglac.
Ja vidim lastu i pčelu
na plavom cvijetu.

Matea Medić, 1.b

Moj prvi dan u školi

Bio sam jako uzbuđen. Tata i mama su me doveli u školu. U školi sam vidio puno djece. Lijepo sam se zabavljao. Moj prvi susret s učiteljicom bio je super. Nisam volio školu. Sad sam je zavolio.

Damjan Petričević, 1.a

Život dug godinu

Naša škola – korisnik INTERNET-a

Sredinom siječnja 1996. godine naša škola dobila je 9 novih računala koja bi trebala omogućiti ugodniji i jednostavniji rad učenika i učitelja u informatičkom programu. Računala su poznate tvrtke IBM (International Business Machines), zasniavaju se na procesoru 486DX2, takta 66 Mhz te kolor monitoru. Uz računala škola je dobila i modem ZyXEL 1496+ koji bi uz telefonsku liniju trebao omogućiti pristup na najveću računalnu mrežu na svijetu – Internet. Internet je najveća računalna mreža na svijetu u koju su povezane nacionalne mreže svake države, npr. Hrvatska nacionalna mreža zove se CARNet (Croatian Academic Research Network). Pomoću te mreže naša škola će biti u vezi s drugim školama u svijetu, s njima razmjenjivati informacije i stvarati međusobno prijateljstvo. Uz priključak na Internet škola je dobila svoju E-Mail adresu preko koje će moći primati poruke iz drugih škola diljem svijeta. Našoj školi je također omogućeno sudjelovanje u tzv. programu GLOBE. Taj program radi na osnovi razmjene podataka preko Interneta. Osnovna zamisao GLOBE-a je sudjelovanje škola, odnosno sudjelovanje u istraživačkim programima za planet Zemlju. Podaci mogu biti dnevni (temperatura zraka, vlaga u zraku, tlak...), zatim tjedni, sezonski, godišnji itd. Ti podaci se šalju u bazu podataka NOAA u gradu Boulderu, SAD, zatim specijaliziranim agencijama koje školama širom svijeta stavljaju na raspolaganje vizualizacije mjerenja da dodaju i upotpune satelitske podatke. Treba još samo pripomenuti da škola uskoro namjerava postaviti svoje World Wide Web stranice na kojima je moguće izložiti sve naše mogućnosti. Sve to omogućava Internet, mreža sa svojih 45 milijuna korisnika čiji broj svakim danom raste i koja predstavlja istinski korak u 21. stoljeće.

Marko Vnućec, 8.b

**BILO NAM JE DRAGO
POZDRAVITI,
UGOSTITI I
UPOZNATI,
(neke i po drugi put),**

**KNJIŽEVNIKE
NIKOLU PULIĆA
IVU ZALARA
ANTU GARDIŠA**

**i književnicu
JADRANKU
ČUNČIĆ-BANDOV**

S njom su se družili učenici 1. i 2. razreda. Pozdravili su je mali lutkari i recitatori. Naša gošća je već dvadeset godina članica lutkarskog kazališta, pomaže mladim lutkarima i njihovim voditeljima.

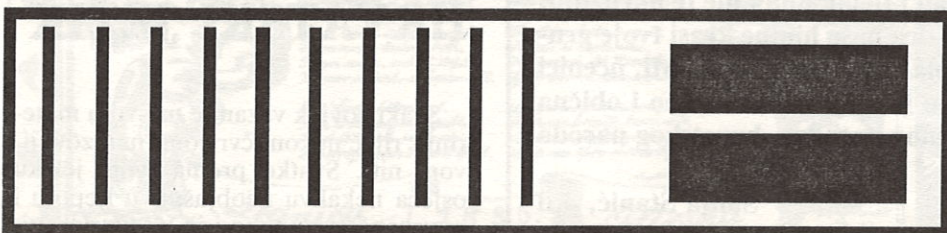
Piše, uglavnom, kratke igrokaze.

Njene lutke su predivne: i klaun i mačka i miš i žaba i medo....

Pokazala nam je kako i mi možemo sa malo mašte i dobre volje napraviti lutke, čak i od običnog kartona. Bilo je zabavno i poučno gledati lutke-glumce u rukama njihovih »mame«.

Oduševljeni i sretni poželjeli smo što skoriji ponovni susret s maštovitom i zabavnom književnicom.

Marija Šulentić, 6.c

Pjesmom i igrom smo pozdravili gošću

DVORCE HRVATSKOG ZAGORJA

Jedanaestog svibnja učenici sedmih razrednih odjela organizirali su jednodnevnu ekskurziju u Hrvatsko zagorje.

Dolazak pred školu i nestrpljivo iščekivanje autobusa. Žamor i cika djece bude obližnje stanare. Napokon stižu autobusi. Šest je sati i krećemo put Hrvatskog zagorja.

Vozili smo se prvorazrednim autobusima i družili se uz pjesmu i priču. Vožnja je bila ugodna i za tri sata stigli smo u Stubicu.

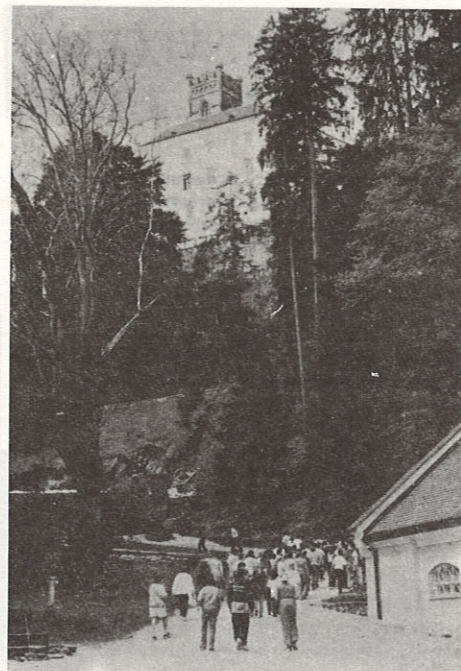
Prvi dvorac koji smo posjetili bio je Oršić, dvorac seljačke bune. U njemu sve podsjeća na to davno doba. Pred ulazom je veliki top. Dvorište je uređeno lijepo. Napokon smo ušli u dvorac. Kad su se zatvorila vanjska vrata, osjećao sam se kao da sam u 16. stoljeću. Bili su tu izloženi svi eksponati iz tog vremena. Uz iscrpno objašnjavanje tumača svi smo dobili pravu sliku i predodžbu o seljačkoj buni. Uz sve te primjere, slike, oružje, oruđe i stare strojeve kojima su se seljaci koristili u to vrijeme,

čovjek ne može a da ne osjeti ponos i čast od starih mu predaka.

Ispod dvorca na uzvisini nalazi se veliki kip Matije Gupca koji simbolizira hrabrost i neustrašivost. Iza kipa nalaze se reljefni motivi od početka do kraja seljačke bune. Velika mi je čast bila stati ispred tog kipa i slikati se sa svojim prijateljima.

Drugi dvorac, koji smo posjetili bio je Trakošćan, jedan od najposjećenijih dvoraca Hrvatskog zagorja. Sagrađen je na uzvisini tako da se mogao zaštititi od neprijatelja. Zadivile su me otmjene sobe – kao što su lovačka soba, viteška, blagovaonica....

Svaki narod ima svoju povijest, možda puno veću i dužu, ali hrvatska je povijest bogata i sačuvana. Ulaskom u jednu sobu i stalno idući ravno, činit će vam se da im nema kraja. Ako bolje obratite pozornost vidjet ćete da se zapravo vrtite u krug. Za slike koje su izložene po cijelom dvorcu svi bi

Odsuševljeni ljepotom Trakošćana

rekli da su fotografije, ali to su zapravo djela Draškovićeve kćeri.

Iako su pomalo počele pucati, nadam se da će ih još mnoštvo posjetitelja moći vidjeti jer takvo što se ne vidi svaki dan.

Napuštajući dvorac Trakošćan još jednom sam bacio pogled na lijepo zdanje bogatih i slavnih Draškovića. Autobus već vozi prema Varaždinu, a ja još uvijek razmišljam o burnom životu slavnih plemića.

Simo Zirdum 7.e

MAŠKARE U NAŠOJ ŠKOLI

U pokladni ponedjeljak je u našoj školi bio maskenbal. Svi su se veselili. Bilo je puno maski. Kada smo se sakupili, prošetali smo gradom da bi se ljudi divili našim maskama. Poslije smo spalili princa karnevala a zatim otišli u veliku dvoranu. Ondje smo se zabavljali. Birali smo najljepše maske.

Biranje je počelo od četvrtih razreda. Prvo je išao 4.a, a zatim naš razred. Iz našeg je razreda najbolja maska bila »mala gospođica« – Martina Tipurić i »robot« – Ivan Jurakić.

Iz svakog razreda su izabrali po dvije maske. Na kraju su iz kruga pobjednika birali tri najbolje maske. Prva je bila crnkinja – Nikolina Draženović iz 4.a, druga »poklon« – Petra Radošević iz 2.a, a

treća crna grofica Marina Rašić iz 3.b. Veselo smo proslavili karneval.

Sanja Šnajder, 4.b

Poklade su i ljudi su dani

IZLOŽBA POSVEĆENA BIBLIJI

Kulturno-umjetničkim programom u kojem su sudjelovali tamburaši, zbor i recitatori, 9. svibnja 1996. godine svečano je otvorena izložba »Biblija-označitelj kulturne funkcije školske knjižnice«. Izložbu je pripremila naša knjižničarka. Suradnici su bili vjeroučiteljice naše škole, djelatnici Arhiva i Gradske knjižnice u pripremi a učitelj glazbene kulture u programu za otvorenje.

Jedan dio izložbe tražio je odgovore na pitanja: Što je za tebe Biblija? Kako doživljam Bibliju? Biblija i mi?

Ulomci iz literarnih uradaka osmaša donose i odgovore na ta pitanja.

Kada me obuzme strah, kada patim, kada sam tužna uzmem Bibliju, pročitam nekoliko stranica i odmah mi bude bolje. Nema više straha, patnje, nema tuge u meni i u mom srcu.

Vedrana Matić, 8.e

Sada kada imam već četrnaest godina rado se sjetim svog prvog susreta s Biblijom. Čitati nisam znala, pisala sam tek poneka slova. Sve slikovnice su mi već odavno pročitale. Mom naivnom dječjem oku godila je velika, debela knjiga crvenih korica koju su roditelji tako brižno čuvali. Zašto ja ne bih vidjela što ima u njoj? Dohvatila sam je objema rukama. Bila je vrlo teška. Lagano sam je spustila na stol i rastvorila. Kad tamo slike predivnih, živih boja i tek ponešto teksta!

Maja Vuksanović, 8.b

Novi zavjet je u mene unio novi smisao života, smisao za oprost, pomoć i smirenost. Ti novi osjećaji još su slabi i nemaju važnu ulogu u mom životu, ali će oni uz moj trud, kasnije doći do izražaja.

Domagoj Lazić, 8.b

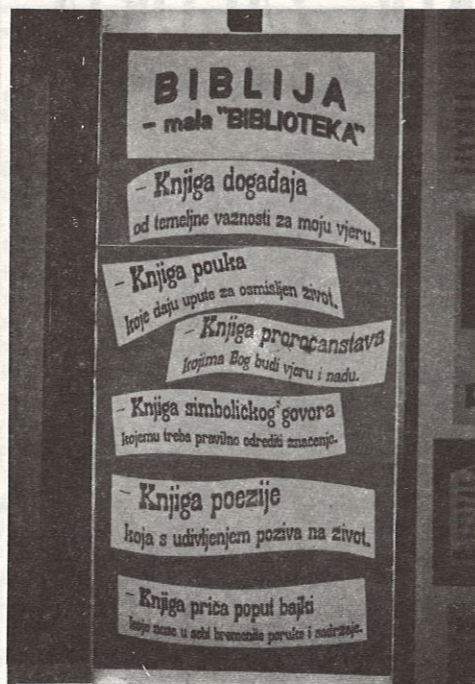
Biblija će uvijek ostati knjiga za kršćane, ali u nju uvijek mogu »zaviriti« i oni koji žele, napokon, shvatiti bit i smisao života.

Damir Orešković, 8.b

Bez Biblije nema ničega dobrog, čovječnog, plemenitog. Ona treba nas i mi trebamo nju.

Uršula Bešlić, 8.b

NOVINARSKA DRUŽINA

LIDRANO '96

Dana, 28. 3. 1996. u Kazališno-koncertnoj dvorani »Ivane Brlić-Mazuranić« održan je Županijski školski susret »Lidrano '96«. Učenici osnovnih i srednjih škola Brodsko-posavske županije, predstavili su svoja ostvarenja na području dramskog, novinarskog, literarnog, lutkarskog i recitatorskog stvaralaštva. Predstavili su i radio emisije te školske listove. Među njima je bio list naše škole »Meteor«. Prosudbena komisija je odlučivala o najboljima. Za učenike je u to vrijeme bio odmor. Nakon toga uslijedio je drugi dio programa. Po završetku predsjednica prosudbene komisije proglasila je najbolje. Naš list »Meteor« predložen je za Državno natjecanje koje bi se trebalo održati u Dubrovniku. Kao uspomena ostat će zajednička fotografija Prosudbene komisije i najboljih učenika.

Marija Šulentić, 6.c

CRTANJE PO PLOČNIKU

Dan je bio lijep i sunčan. Izašao sam s učiteljicom i razredom ispred škole. Crtao sam kuću, drveće i automobile. Svi smo se lijepo proveli.

Darko Miljak, 1.c

MAŽORETKINJE NAŠE ŠKOLE

Naša škola je poznata po mnogim aktivnostima. Potvrđuje to i osnivanje prvog mažori tima u jednoj osnovnoj školi, jedi-

noj u Županiji a koliko znamo, i u Hrvatskoj.

Počeli smo s radom u listopadu 1995. go-

I mi imamo mažori tim

dine pod budnim okom organizatora i voditelja, učiteljice Dubravke Lazić i demonstratora – starije mažoretkinje Marijane Šušak. U timu nas ima 31 članica. Trošak za naše odore snosili su naši roditelji, a kreirala ih je naša voditeljica. Svoj prvi nastup imali smo u školi za Valentino. Sa zebnjom smo očekivali prve prosudbe. Bile su pohvalne.

Slijedeći javni nastup imali smo za Dan Općine Oriovac kada smo uz pratnju mladih članova limene glazbe, pod vodstvom gosp. Ivana Barića, pozdravili žitelje sela hodajući ulicama.

Kada je naša škola za Dane Ivane Brlić-Mazuranić bila domaćin sudionicima manifestacije i tada smo ih mi pozdravili.

Za imendan našeg velečasnog Marka Majstorovića izvele smo prigodan program u Crkvi Duha Svetoga. Sada se pripremamo za nastup na Smotri mažoret timova Slavonije i Baranje, čiji je prvi domaćin naš grad. Iza toga nam dolazi Dan naše škole.

Vrlo smo ponosne i sretno zbog naših nastupa. Zahvalne smo voditeljici koja nas je okupila, našim roditeljima, gospođi ravnateljici što nas je podržala, gospođinu Ivanu Bariću i svim »limenim bojama«, kao i gospođinu Vladimiru Blekiću na svesrdnoj moralnoj potpori našem radu.

Sanja Lazić, 4.c

SVOJIM PONAŠANJEM, ZALAGANJEM I UČENJEM TIJEKOM OSMOGODIŠNJEG ŠKOLOVANJA I ONI SU SE UPISALI U ZLATNU KNJIGU NAŠIH USPJEHA.

8. A

1. Hrvoje Racan
2. Lana Ljubičić

8. B

1. Damir Orešković
2. Ana Zekić
3. Višnja Štimac
4. Domagoj Lazić
5. Ana Marković

8. c

1. Ivan Samardžić
2. Davorin Šef

3. Marija Vonić

4. Franjo Soldo
5. Igor Lipec
6. Tanja Janjatović
7. Maja Delač
8. Goran Krajšić
9. Mihaela Zemba

8. D

1. Nataša Blažić
2. Nikola Gaić

8. E

1. Mario Josipović
2. Aleksandra Korda

USPJESI NAŠIH UČENIKA NA SUSRETIMA I NATJECANJIMA U ŠKOLSKOJ GODINI 1995/96. (plasman na najvišu razinu natjecanja)

Pokret »Znanost mladima«

M A T E M A T I K A

4. razred

- Ivan Kelić, 4.d
Zdravko Marijić, 4.d
Vlatka Šimunić, 4.c

Voditelj:

Marija Matešić

6. razred

- Matko Bošnjak, 6.d
Domagoj Tolić, 6.d
Hrvoje Marinović, 6.e

Voditelj:

Drago Ciglar

8. razred

- Mario Josipović, 8.e

Voditelj:

Danko Hustić

INFORMATIKA

- Marko Matić, 8.b

Voditelj:

Jadranka Horvat

K E M I J A

- Ivan Samardžić, 8.c
Josip Babić, 7.d

Voditelj:

Mirjana Štefanek

LIDRANO '96

Školski list »METEOR«

List predstavile:

- Ana Marković, 8.b
Ana Zekić, 8.b
Maja Vuksanović, 8.b

Odgovorni urednici:

Lucija Karačić
Dinka Kovačević

TEHNIČKA KULTURA

- Mario Josipović, 8.e
Nataša Blažić, 8.d
Tomislav Lačić, 8.e

Voditelj:

Ana Petrić
Ante Markić

ŠPORTSKA NATJECANJA

KOŠARKA - DJEVOJČICE

- Sanja Drmić, 8.d
Vesna Hustić, 8.b
Ivana Jerković, 8.c
Dubravka Lalić, 8.a
Martina Filipović, 7.c
Dragana Knežević, 7.d
Nataša Šudelića, 6.a
Ivana Buconjić, 6.a

Voditelj:

Dalibor Kikerec,
Antun Premuž

NATJEČAJ ZA NAJUSPJEŠNIJI LIKOVNI I LITERARNI URADAK »EUROPA U ŠKOLI«

LIKOVNI URADAK

- Nina Pecić, 6.b

Voditelj:

Ankica Vuletić
Natalija Komarić, 1.e

Voditelj:

Vladimira
Dabčević-Čeliković

DRŽAVNI NATJEČAJ »BLEIBURG - KRIŽNI PUT HRVATA« NAJUSPJEŠNIJE LITERARNE I LIKOVNE URATKE

LIKOVNI URADAK

- Antonio Bodrožić, 7.c
Bonaventure Nikolić, 7.c

Voditelj:

Ankica Vuletić

IVANINI DANI U NAŠOJ ŠKOLI

Već tradicionalni Dani Ivane Brlić-Mažuranić dovode nam svake godine sve više gostiju. Ove godine ugostili smo učenike i učitelje iz petnaest postradanih gradova Hrvatske.

U našoj školi domaćin učenicima-gostima bio je 7.a razred. 22. travnja, kada obilježavamo Dan planete Zemlja, izveden je program za naše goste, učenike i učitelje »Za osmijeh na dječjem licu«. Naša ravnateljica upoznala je na-

Druženje je ljepše uz ples – zar ne?

zočne sa našom školom i brojnim aktivnostima. Posebno je lijepo razvijanje prijateljstva među djecom iz različitih krajeva. Poželjela je da i sljedeće godine mladi iz Vukovara budu naši gosti, ali da doputuju iz svog Vukovara.

Sljedeo je čudesan svijet bajki naše Ivane koji su dočarali lutkari, recitatori, ritmika, dramska družina, tamburaši i zborasi.

Šaljivi dio programa uslijedio je u završnom dijelu. Puno igre, pjesme i smijeha. I sami učitelji bili su uključeni u igru s plesom. Voditelj ovog dijela programa bio je naš poznati književnik, miljenik učenika, Zlatko Krilić.

Domaćini, učenici 7.a razreda, priredili su dodatni dio veselja i zabave za svoje goste. Pjesme i plesa bilo je u izobilju.

Program »Za osmijeh na dječjem licu« u potpunosti je uspio. Rodila su se nova prijateljstva među učenicima, učiteljima i školama.

Zar to nije nešto najljepše?

Marija Vonić, 8.c

TADIJANOVIĆ I MI

Devedeseti rođendan istaknutog hrvatskog pjesnika Dragutina Tadijanovića obilježili smo u našoj školi 3. studenog 1995.

Poetski recital »Život je pjesma – pjesma je život« pripremili su recitatori, tamburaši i zborasi uz pomoć voditelja. Stihovima i zapisima proveli su nas kroz pjesnikov život, od najranijeg djetinjstva do današnjih dana. Tadijanović je predstavljen kao pjesnik Slavonije, sela i grada. Najviše nam se svidjela pjesma »Dugo u noć, u zimsku bijelu noć« u izvedbi tamburaša i zbora. Možda je nekima sve to ličilo na obično pripovijedanje. Za druge, tu ubrajam i sebe, bio je to ulazak u pjesnikov 75-godišnji rad na stihu, posebnoj vrsti poezije koja je obogatila našu hrvatsku književnost. Možda se i među nama kriju budućí Tadijanovići!

Mario Josipović, 8.e

Za vrijeme okupacije Kninske krajine saznali smo za školu s istim imenom kao naša. Bila je izmještena u Splitu – Hotel »Lav«. Tada smo uspostavili i telefonsku vezu sa OŠ »ANTUN MIHANOVIĆ PETROPOLJSKI« iz Drniša.

Odmah po povratku učenika i učitelja u Drniš uputili smo im brzojav za sretan početak rada u slobodi.

Na Zajednici doma i škole donijeli smo odluku o pomoći. Prilozi naših roditelja i učenika bili su dostatni za nabavku osam lektirnih naslova, po deset primjeraka od svakog – ukupno osamsto knjiga. Vjerujemo da smo ugodno iznenadili i obradovali učenike i učitelje.

Novinarska družina

NAŠ DJEČJI SAJAM

Ispred naše škole ove smo jeseni i u proljeće održali Dječji sajam.

Mame su prodavale kolače a djeca igračke, slikovnice i ostalo. Čula se dječja vriska. Sve je bilo veselo.

Alma Smajlović, 1.d

Na sajmu se i družimo

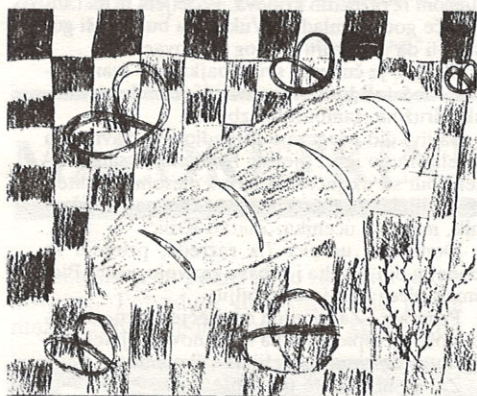
DJEČJI SAJAM

Došao je taj dan. Dan kada se u mojoj školi održava Dječji sajam. Sve je spremno, na stolovima bijeli stolnjaci a na njima razni kolači, sokovi, igračke. Uzbudena sam i sretna. Za koju minutu dvorištem će odjekivati veseli glasovi naših gostiju. Po-
trudit ćemo se da ih što bolje dočekamo.

Kristina Bardak, 3.d

DANI KRUHA

I ove godine obilježeni su Dani kruha u našoj školi i u našem gradu. Lijep je i sunčan dan. Ispred škole »Ivan Goran Kovačić« okupilo se mnogo ljudi. Svira glazba. U dvorištu škole pore-

Vedrana Štimunić, 2.e

dano je mnogo ukrašenih stolova sa slikama i natpisima o kruhu. Na svakom stolu različite vrste kruhova. Na jednom kruhu, obasjanom suncem, piše:

»MLINARSKO PEKARSKA RADNJA JERGOVIĆ« Prosudbena komisija razgleda pozorno i ocjenjuje ljepotu i izgled kruha. Izbor je bio veliki. Kruh s mekinjama (posijama), kruh posut makom, bijeli kruh, prova, lepinja..., kruh za Božić, kruh za Uskrs, kruh iz vanjske peći itd. Izložene su i razne vrste kiflica, pletenica, peretaka, zatim nekoliko vrsta kolača: paprenjaci masnica s makom, orahnjače, prapne, krafne, medenjaci.... Sunce je obasjavalo školsko dvorište i mnogobrojne posjetitelje koji su došli da svojom nazočnošću uveličaju ovu svečanost. Program je počeo. Sviralo se, glumilo, recitiralo i pjevalo. Spuštal se noć, sajam kruha je završio a ja, obogaćen novim saznanjima, zadovoljan pošao sam kući.

Zlatko Durmiš, 6.c

IZBJEGLIČKI KRIŽ

Po treći put od početka ovog strašnog rata kardinal Vinko Puljić pohodio je u subotu, 27. siječnja, vjernike iz Bosanske Posavine koji žive u Slavonskom Brodu.

Sukobili smo se oko našeg kardinala u Osnovnoj školi »Antun Mihanović«.

Kardinala Puljića pozdravio je župan Antun Pitlović, potom biskup Marin Srakić i vjernici Bosanske Posavine. Svečanu misu vodio je naš kardinal s našim prognanim svećenicima.

Molili smo za povratak na naša ognjišta. Kardinal nas je ohrabrio da zajedno nosimo »izbjeglički križ«.

Nakon mise kardinal se susreo s predstavnicima škole.

Marija Vonić, 8.c

KRUH

Na stolu je bilo puno kruha. Svi smo bili na okupu. Došao je velečasni Marko i posvetio kruh. On je bio sretan kao i mi, djeca. Recitirali smo i pjesmice o kruhu. Bilo je lijepo vidjeti puno kruha na stolu. Kruhova je bilo raznih oblika: okruglih, duguljastih, lijepo ukrašenih. Moramo ga znati cijeniti, jer nas kruh svaki dan hrani.

Adrijana Čalušić, 2.d

Za Spomenicu škole

DOŽIVLJAJ S EKSKURZIJE

Jučer ujutro, prije izlaska sunca naš razred krenuo je na putovanje po Slavoniji. Iz autobusa smo gledali divne slavonske ravnice. Doručkovali smo u Đakovu. Vidjeli smo farmu konja i veliku Đakovačku katedralu.

Druga postaja bila je Osijek. Upoznali smo središte grada, rijeku Dravu i Osječku katedralu.

Moje prvo kupanje u bazenu bilo je u Bizovcu. Bečki odrezak i juha bili su jako ukusni.

U Našicama smo vidjeli Pejačevićev dvorac. Iako umorni brzo smo stigli u Požegu. Razgledali smo središte grada i malu crkvu.

Vratio sam se kući sretan i vrlo zadovoljan.

Ivan Mušicki, 3.a

POSJETILI SMO PROGNANE I IZBJEGLE

Posjetili smo prognane i izbjegle. Za Dane kruha Crveni križ naše škole organizirao je posjetu prognanima i izbjeglicama, koji su smješteni u hotelima »Brod« i »Park«. To su stare i bolesne osobe. Mnogi od njih nemaju nikoga svoga. Odnijeli smo im voće i kolače. Bili su iznenađeni našom posjetom. Zahvalili su nam se a mi smo im zaželjeli da se što prije vrate svojim kućama.

Ivana Bencun, 2.b

U POSJETI MALIM BOLESNICIMA

Za Dane kruha mi, učenici od 1. do 4. razreda, posjetili smo Dječji odjel bolnice »Dr. Josip Benčević«. Mali su se bolesnici radovali. Odnijeli smo im puno kolača. Nas su počastili sokom i slanim štapićima. S nama su bili i liječnici. Svi su nam se zahvalili. Kad smo odlazili poželjeli smo da ti mali bolesnici što prije ozdrave i odu svojim kućama.

Mirela Paljuca, 2.b

NAŠ SNJEGOVIĆ

Padao je snijeg. Razredi su pravili Snjegoviće. I mi smo napravili svog Snjegovića. Čekali smo da dođe prosudbena komisija. Napokon je došla. Vidjela je rad vrijednih ruku. Nagradili su nas prvim mjestom.

Veselo smo zaigrali kolo oko Snjegovića.

Andrijana Martić, 1.a

TAJ DIVNI GRAD ZAGREB

Poslije dvjesto kilometara vožnje ravnom autocestom ugledala sam napokon Zagreb.

I ovoga puta mi je srce snažno zakucalo od ljepote koja se preda mnom pojavila.

Mnoštvo visokih zgrada kao da su doticale nebo. Ulice prepune ljudi i različitih vozila, odvele su nas do Gornjega grada. Prvo što je privuklo moj pogled, bila je Katedrala. U raskošnoj unutrašnjosti najviše me zadržao oltar. Sjetnja Gornjim gradom kao da me na tren vratila u prošlost. Ni obilazak Muzeja nije bio ništa manje uzbudljiv.

Svaki moj sljedeći korak i pogled na Zagreb uvjerio me je da naša Hrvatska ima najljepši glavni grad na svijetu.

Magdalena Alilović, 4.a

IZBOR BUDUĆEG ZANIMANJA

Nama, osmašima, sada je najvažnije donijeti pravilnu odluku o budućem zanimanju.

O tome stalno razmišljamo, razgovaramo, prikupljamo obavijesti o srednjim školama i o različitim zanimanjima.

Nas dvadesetak učenika 8. razreda posjetilo je s pedagoginjom naše škole brodsku Gimnaziju »Matija Mesić«. Isto tako, skupina osmaša posjetila je i Tehničku školu Slavonski Brod.

U tim školama dobili smo sve potrebne obavijesti i odgovore na naša pitanja, te tako potvrdili svoju odluku o izboru srednje škole i željenog zanimanja.

U našoj školi upriličen je i zajednički sastanak roditelja učenika 8. razreda i ravnatelja, odnosno, pedagoga brodskih srednjih škola, pa su tako i naši roditelji doznali sve o srednjim školama i predstojećim upisima.

Vedrana Matić, 8.e

Vilja Stinač, 8.b

KAKO SE DJECA »BRUSE« ZA BUDUĆNOST

Tijekom školske godine neki su učenici uništavali školski namještaj, urezujući svoja imena po klupama i lijepći žvakaće gume na stolice i ispod klupe. Nitko nije očekivao kaznu. Onda, bio je zadnji dan škole pred uskrsne blagdane, u razred je ušao učitelj sa dva velika komada brusnog papira. Svima nam je bilo smiješno, ali smo šutjeli i slušali što će učitelj reći: »Danas će svi dobiti komadić brusnog papira i njime očistiti svoje radno mjesto. Nakon toga ćete odlijepiti gume za žvakanje ispod vaših klupa«. Nismo bili oduševljeni, ali smo se prihvatili posla. Ubuduće ćemo bolje razmisliti, prije nego što učinimo neku štetu.

Alena Smajlović, 5.d

2. susret malih pjesnika Slavonije i Baranje Cernik, 1995.

U Osnovnoj školi »Matija Gubec« u Cerniku, u petak 3. 11. '95. održan je II. susret malih pjesnika Slavonije i Baranje. Od 40 pjesama, odabranih u užem izboru, na ovom susretu, pet je najuspješnijih. Predsjednik izborne komisije bio je pisac Tito Bilopavlović, a uz njega pjesme su izabrali Stjepko Težak i Sanja Pilić. Skup se održavao pod pokroviteljstvom Ministarstva prosvjete i Športa, supokrovitelji su bili Županija brodsko-posavska, Poglavarstvo Općine Cernik i Izdavačka kuća »Školska knjiga«. Sponzor skupa je bila Hrvatska vojska, Pekara »Klas«, Ljekarna Zagreb, »Nektar« i dr. Domaćini su priredili program u kojem je sudjelovalo Hrvatsko pjevačko društvo »Tomislav« (pod ravnanjem maestra Vinka Sokića), folklorna sekcija, školski pjevački zbor (samo je pjevala Anita Paulić, učenica), tamburaški sastav i hrvatska pjevačka društva iz Cernika. Uz ugodan i zanimljiv program priređen je i ručak, nakon kojega su svim sudionicima susreta uručene diplome i darovi. Pobjednici skupa ove godine su:

Marijana Matković	– »Dan spomena na mrtve«
Maja Krajnović	– »Slavonija«
Željka Kovačević	– »Pijanist«
Vladimir Kripić	– »Kruh na mom stolu«
Dragana Matijašević	– »Moj hrvatski«

Iz Slavonskog Broda sudjelovali su učenici iz Osnovnih škola »Antun Mihanović«, »Hugo Badalić« i »Ivan Goran Kovačić«. Iz naše škole sudjelovale su tri učenice koje su završile osmi razred prošle godine. To su Kristina Kobašić, Ivana Kuna i Maja Kulaš.

Za goste je organiziran i posjet poznatom cerničkom samostanu kojim se ponosi svaki stanovnik Cernika. I mi smo ga razgledavali s osobito velikim zanimanjem. U samostanu danas živi šest fratara i oni se brinu o njemu i o malom zoološkom vrtu. U njemu se nalaze jeleni, mufloni, ovce, koze, zečevi i razne vrste ptica. Osim Zoo-vrta, samostan ima još jednu veliku zanimljivost – knjižnicu. U njoj se nalazi oko 8000 knjiga, koje su poslagane po stoljećima. Najstarije knjige iz 15., 16. i 17. stoljeća čuvaju se u trezorima. Posjetim i razgledavanjem Samostana upotpunili smo naše dojmove o malom mjestu Cerniku, nedaleko od Nove Gradiske. Mještani su nas ispratili jednako lijepo kao što su nas primili, uz želju da se sljedeće godine ponovo sastanu najbolji mali pjesnici Slavonije i Baranje. Sigurni smo da ćemo se i sljedeće godine s velikom radošću odazvati pozivu.

Ana Zekić, 8.b

Ivana Jurišić, 8.b

BICIKLIJADA

U našoj školi, povodom Dječjeg tjedna, održana je biciklijada. Na početku natjecanja išli smo upoznati stazu. Staza je bila dosta velika. Napokon je počela utrka. Prvo su se natjecali učenici četvrtog, trećeg, drugog i prvog razreda. Moj prijatelj Bruno je stigao prvi. Oni koji su zauzeli prva tri mjesta, govorili su na Radio-Brodu.

Tomislav Stepić, 3.c

Bilo je lijepo i uzbudljivo

VELIKI ODMOR

Mnogi od nas ne mogu reći da ne vole školu, ali ne idu svaki put u nju s veseljem. Ni mene baš ne privlači, no mora se ići.

Najčešće u školi imam pet ili šest sati. Povijest, zemljopis, matematika, testovi i odgovaranja, sve to zamara. Zato najviše volimo odmore. Predahnemo, prošetamo, pojedemo i popijemo nešto. Mali odmor traje pet minuta. Stignemo otići iz jedne u drugu učionicu, spremi knjige, a onda ostane još tri minute do početka sata. Što sad!? Nikome se neda ponavljati gradivo. Zato izmislimo neki razlog samo da izađemo iz učionice. Znamo da će na hodniku biti on ili ona. Podarimo osmijeh ili topli pogled i zazvonilo je. Svi jure u učionice kako bi stigli prije učitelja. Tih pet minuta prođe brzo, zato više čekamo veliki odmor. Dvadeset minuta, čini se malo, no dosta je da obavimo što trebamo. Prvo pojedemo i popijemo nešto jer ne možemo ci-

jelu nastavu izdržati bez hrane. Tada nastupa ludnica. Svi skaču, viču, pjevaju. Dežurni učitelji imaju puno posla. Treba uređovati, upozoravati. Nekim učenicima to ništa ne znači. Djevojčice nisu takve. Najčešće znaju sjesti na radijatore ili na stepenice i pričati: o modi, o školi, obitelji a najčešće o dječacima. Oni za to vrijeme skaču. Ipak, ne svi! Neki žele svoje simpatije pratiti pogledom. Na odmoru se pronalaze simpatije, izmjenjuju se vijesti o športu, o glazbi, nauče se nove igre i pjesme a ponekad se i uči.

Baš kad nam je najljepše, dežurni učenik zazvoni, zvono nas stresse jer baš smo se »ufurali« u zabavu.

Opet ponovo na nastavu. Priroda, tehnika, hrvatski, engleski....

I tako svaki dan! Ipak nije teško jer znamo da nas čekaju i lijepi trenutci.

Hrvojka Knežević, 6.a

Tanja Janjatović, 8.c

BOŽIĆ U NAŠOJ ŠKOLI

Skori dolazak Božića proslavili smo u našoj školi 21. prosinca 1995. godine. Športska dvorana primila je mnogobrojne učenike, njihove roditelje i učitelje.

Voditelji družina, zajedno s učenicima – članovima, potrudili su se da svečani program bude raznolik, lepršav i zanimljiv svima. Čuli smo već tradicionalne božićne pjesme, gledali male recitatore, literarce i glumce koji su svečanu atmosferu učinili još svečanijom i ispričali nam što se dogodilo one noći, one Svete noći.

Ugođaj nadolazećeg blagdana upotpunili su mali ritmičari, poznatim skladbama »Zvončići« i »Tiha noć« i plesom unijeli se veselje i mir među gledatelje. Dah Božića već je bio među nama.

Ovim proramom najavili smo i dolazak novog, hladnog godišnjeg doba. »Pahuljice« su bile uvjerljive. Kao da smo osjetili meke bijele pahulje koje svake godine obuku gradove u bijela odijela.

Miran, čestit i blagoslovljen Božić, mir i svako dobro obiteljima poželio je msgr. Marko Majstorović.

Program posvećen dolazećim blagdanima Božiću i Novoj godini završio je s nadom da će biti još mnogo sličnih priredbi koje će nas sve razveseliti kao što je i ova.

Maja Delač, 8.c

Blagdanima ususret

IZLOŽBA MALIH ŽIVOTINJA

Od 5. do 8. siječnja u našoj školi je bila izložba malih životinja. Hodnici škole primili su mnogobrojne kaveze i akvarije, domove ribica, golubove, papagaje, fazane, kokoši, zečeve, ptice.... Ulaznica je stajala 5 kuna. Organizirana je i tombola. Stajala je 10 kuna. Uz malo sreće mogao si osvojiti – dobiti goluba ili zeca, paket hrane ili predmet za njegu životinja. Neke životinje su se i mogle kupiti. Posebno su se isticale one koje su već osvajale nagrade na sličnim izložbama.

Posjetitelji su bili brojni, osobito je bilo puno djece. Bilo je vrlo lijepo. Željela bih da bude još mnogo ovakvih izložaba u našem gradu.

Marija Sulentić, 6.c

BETLEHEMSKO SVJETLO

Već po peti put u Hrvatsku stiže Betlehemsko svjetlo, zapaljeno u Betlehemu a donose ga hrvatski izviđači iz Beča u Zagreb. Iz Zagreba svjetlo mira se raznosi po biskupijama i nadbiskupijama.

Betlehemsko svjetlo izviđači su dočekali na željezničkom kolodvoru 18. prosinca u 14 sati. Predali su nam ga križevački izviđači.

Svjetlo smo donijeli u našu školu gdje je bio priređen kratki kulturno-umjetnički program. Sutradan u 17 sati Betlehemsko svjetlo su izviđači prenijeli lampionima u Župu Duha Svetoga, gdje je održana sveta misa koju je predvodio msgr. Marko Majstorović. Poslije mise se moglo upaliti Betlehemsko svjetlo i raznositi ga po domovima kao svjetlo mira i blagostanja i navještanja Kristovog rođenja.

Aleksandar Kocić, 8.a

Valentinovo

Svi smo tako nestrpljivo dočekali Dan ljubavi – Valentinovo. Ne samo zato da bismo pokazali koliko volimo i da smo voljeni, već zato što smo u školi pripremili zabavu. Uz pomoć učitelja učenici 8. razrednih odjela su pripremili mali program. Mogli ste čuti najljepše ljubavne poruke i pjesme te se zabaviti uz biranje najljepšeg para Valentine i Valentina. Svaki su razred predstavljala dva para. Lidija Jakovac i Branimir Šakić, učenici 8.d razreda, izabrani su kao najljepši par. Neki su dijelili mišljenje prosudbene komisije neki su bili pomalo razočarani. Zatim je slijedio ples koji je, po našem mišljenju, trajao prekratko. Zahvaljujući učitelju Novoselu, koji je birao pjesme, bilo je stvarno dobre glazbe. Atmosfera je bila ugodna kao nikada dosada. Možda zato što je nama osmašima ovo bilo posljednje zajedničko Valentinovo. Ali zato će zauvijek ostati zapamćeno kao najljepši trenuci ljubavi, prijateljstva i, svakako, dobrog raspoloženja.

Ana Zekić, 8.b

Valentina i Valentin škole

♥ ♥ Dan zaljubljenih ♥ ♥

Voljenom

Sjedim i drhtim,
hvata me hladnoća.
Nije to zima,
već samoća.

Božić Monika, 8.b

Branimiru!

Mnoge sretne trenutke
si mi podario ti
i nikad ih neću zaboraviti.
Iako su prošlost,
zauvijek će živjeti u mom sjećanju.

8.d

Draga Lidija

Iako se već dugo nismo vidjeli,
još uvijek mislim na tebe i još uvi-
jek si mi u mislima. Ne znam kad
ću te ponovo vidjeti i kad ću pono-
vo biti s tobom, ali znaj,

Volim te!

Krešimir Vukelić, 8.b

L u b a v j e

Ljubav, ah ljubav.

Tako mala, draga riječ. Riječ koju mnogi ne razu-
miju, ne prepoznaju. A što je to ljubav?

Ljubav je osmijeh, lijepa riječ, strpljenje, razumi-
jevanje. Ona je i zabrinut pogledi suza majke, i zabra-
na tate! Ljubav je i traženje i davanje mog učitelja.
Cvijet, ptica, vjetar, snijeg, jutro, život, molitva, i to
je ljubav. Najdragocjenija, najljepša, ali čudno, ona
ne košta, ne kupuje se. Ona je dar koji dajemo i dobi-
vamo. Svačiju ljubav, osim majčine, moramo zavrije-
diti i njegovati.

Svi ljudi imaju svoje velike i male ljubavi, prola-
zne i stalne. Mi, mali, tek otkrivamo svoje ljubavi.
One nas vesele i raduju. Odrasli traže izgubljene ljuba-
vi. Traže potvrdu starih i plaše nas male. Veliki nas že-
le uplašiti ljubavlju, valjda zato što sami nisu naučili da
je ljubav puno više od pogleda i dodira ruke djevojčice
i dječaka.

Sanja Lazić, 4.c

Ivana Blažević, 5.c

Valentinovo!

*Ljubav je šala,
ljubav je tajna,
ljubav je bajka
romantična i sjajna.*

*Ja se zovem Zlatko
i simpatiju nemem,
al' za Valentinovo
ipak se spremam.*

*Po koja cworica
zadovoljno me gleda,
ali moja duša
nikome se ne da.*

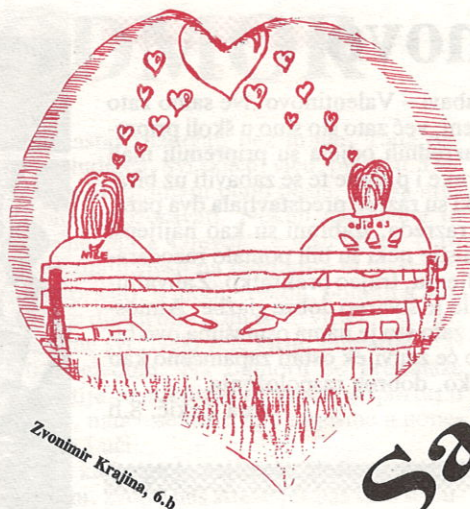
Zlatko Durmiš, 6.a

Draga Valentina!

Tvoj me pogled uvijek prati i bez njega jako patim. On je utjeha moja i snaga moja. Bez njega sam obična pje-ga.

Domagoj Lazić, 8.b

Samo ti

I večeras mi se tvoj lik javlja na stranicama školskih obveza. Snijeg pada gotovo cijelu vječnost. Sjećam se dok smo bili klinci, niko nas nije mogao razdvojiti ni potjerati u tople kuće, osim noći. I tada sam jedva čekao novo jutro da opet vidim našeg Snješka kojeg smo satima zajedno gradili. Bio sam siguran da si mi najbolji prijatelj, vršnjakinja s kojom sam mogao podijeliti i najmanju čokoladu.

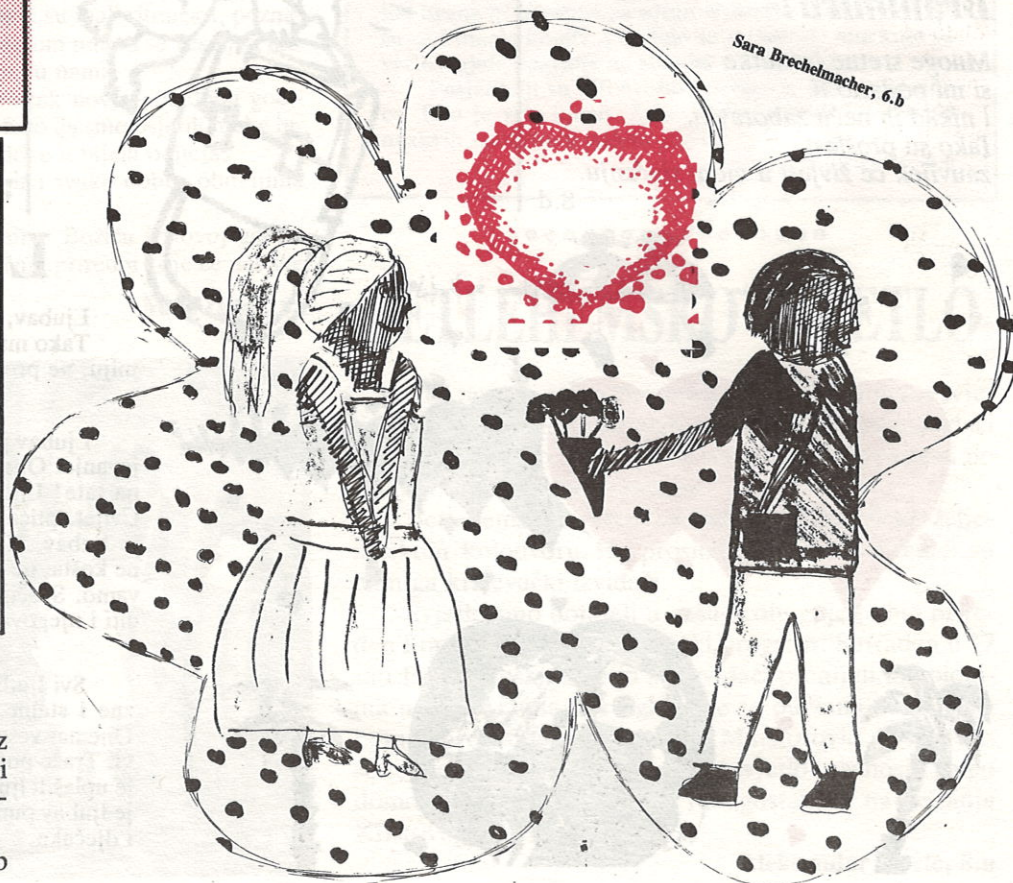
Večeras je sve tužno. Tuga je potamnila moj pogled i stvorila prve bore na čelu. Zašto me tvoje zelene oči nisu ni pogledale, ni dotakle moje nade?

Snijeg još pada. Tiho, nježno, polako, uporno. Ti nisi napolju. Nema te

kao nekada dok smo se promrzli radovali svakoj pahulji. Hoću li te sutra konačno pitati... Hoćemo li ovog bijelog vikenda samo nas dvoje, kao nekada, sada s rukom u ruci proći ovim ulicama? I, konačno, otići dalje, dotaći iluziju, priznati si da je ljubav ipak jedina stvar na svijetu koja se povećava kada se dijeli.

Telefon me trgnuo iz sanjarenja. Prijatelj mi javlja da su te maloprije odzveli na hitnu. Slomila si ruku. Meni, meni još jedino ostaje tiha nada pronaći mjesto za potpis na tvom gipsu kad se vratiš iz bolnice.

Vol te tvoj Goran!
8.e

ŽIVOT I DJELO IVANE BRLIĆ-MAŽURANIĆ

Literarni kviz

Došao je i taj s nestrpljenjem očekivani dan. Bio je to 3. svibanj, dan kada se u našoj školi održao prigodan program u svezi obilježavanja Dana Ivane Brlić-Mažuranić. Program je nazvan »Život i djelo Ivane Brlić-Mažuranić« a pripremila ga je literarna družina. U sastavu programa organiziran je i kviz za učenike petih razreda. Natjecali su se i moji prijatelji: Tomislav Alinjak, Filip Jandrić i Helena Brechelmacher. Oni su predstavljali 5.a razred.

Da samog kraja kviza bilo je neizvjesno! U vodstvo dolazi čas jedan, čas drugi razred. Ali kakav bi to kviz bio da nema navijača koji su natjecanju udahnu li dušu svojim navijanjem?!

Prosudbeni odbor je nadgledao ispravnost natjecanja.

Kroz kviz su uspješno vodile: Mia Bulja i Jastra Ilić, učenice 6.a razreda.

Ali kako to uvijek bude, bolji pobijedi! Tako je 5.a ipak uz pomoć svog znanja uspio doći u vodstvo od 15 bodova prednosti i pobijediti. Ishod natjecanja je ovakav:

1.	5.a	170 bodova
2.	5.b	125 bodova
4.	5.c	90 bodova

Da ste vidjeli to veselje kad se saznalo da je 5.a prvi! Svi navijači tog razreda izletjeli su pred svoje natjecatelje i čestitali im. Poslije slavlja pobjednicima su uručene glavne nagrade a ostali natjecatelji su dobili utješne nagrade.

Time je kviz završen a ispred škole se slavije nastavilo.

To je bio najuzbudljiviji događaj u školi od početka školske godine.

Oni koji nisu prisustvovali kvizu propustili su sjajnu zabavu! Propustili su i naučiti mnogo više o životnom putu i djelu naše Ivane!

Zlatko Salčinović, 5.a

Jastra Ilić, 6.a

PJESMA O »ŠUMI STRIBOROVOJ

Bila je zima duga i snježna.
Tajnovito veče. Svud okolo tama.
U velikoj kući zlokobna tišina.
Nigdje nikoga. Ona sasvim sama....

Na vrata sobe netko zakuca.
Strah obuze dušu. NESTA osmijeh s lica.
A onda prasak, prava eksplozija!
Iz kamina izleti roj iskri, zvjezdica....

Vinuše se pod strop i letješe dalje.
Iskre kao žive, noseć' žive snove
letješe iz duše ravno
sve do šume Striborove.

Krešimir Ščulić, 5.a

IVANIN SVIJET MAŠTE

U ruci mi knjiga spava,
A mašte mi puna glava....

Dok domaći kolo vode,
vodim baku do slobode.

Kosjenka, me dobra vila,
svime dobrim zadivila.

I dok Potjeh za istinom traga,
Oleh banu Nevičica draga.

Ribar Palunko svoga sina nađe,
dok Hlapić hrabri putem sreće kreće..
Ana Marić, 5.b

Naša Ivana - jučer, danas, sutra

IVANINO PROLJEĆE

Promatram leptire u dvorištu
kako su u bezbrižnom letu.
Spuštaju se na nježnu travu,
a neki rascvalom cvijetu.

Odjednom osjetih meku lakoću.
Ponese me šarenilo boja
leptirovom letu,
a ja se odjednom nadoh
u Ivane Brlić-Mažuranić
svijetu.

Marko Klarić, 5.a

ŠTO NAS JE IVANA NAUČILA

(I. Brlić-Mažuranić)

Pravda je za mene život
a da bi života moglo biti,
treba pravdu slijediti!

U istini se prepoznaje pravi prijatelj, a da bi prijateljstvo moglo trajati, trebali bismo istinu jedan drugome govoriti!

Da bismo u slozi i prijateljstvu mogli živjeti svaku bismo pouku trebali poslušati.

Nemojmo nikada krasti, rugati se i lagati, jer bi se i nama sve to moglo vratiti!

Lidija Ratković, 5a

POTJEH

Uvijek prema djedu pažljiv,
nikad zao ni bojažljiv.
Istinu hrabro traži on,
Bijesa sreće na putu svom.

Nije velik kao div,
al' je ipak nepobjediv.
Bijes sad brzo zloće bira,
pa Potjehu ne da mira.

Unucima djed je smetnja bio,
pa je skoro izgorio.
Mudri Potjeh hrabar bio,
Starog djeda on spasio.

Na zdencu je Potjeh vodu pio
pa se u njem' jadan utopio.
Potjehov je život tužno
završio
da bi braći njihov sretan
bio.

Marija Janžić, 5.b

Mirna Vulić, 6.c

POŠTOVANI SUGRAĐANI

Stanari ulice u blizini
moje škole, svi đaci
vas zajedno mole:
Ne bacajte smeće u
naše svijeće! Ne gazite
travu, ljubičicu plavu!
Priroda za zajednička
sviju nas, ubijemo li
prirodu, ode i spas!
Nama mladima zraka
treba, zelenih stabala
i plavog neba!
I vama isto potrebno
je to, ne bacajte
smeće jer
činite veliko zlo!
Kante za smeće našite
sebi da prirodu čistu
unuštiti ne bi!
Uporni ljudi čiste za
vas, a vi bez brige
prljate nas!
Na uglu to smeće
ostati neće - to
nek zna ulica
sva! Na kraju
vam želimo reć':
Budite poslušni
te prihvatite našu riječ!

Ekološka družina

AKCIJA PRIKUPLJANJA STAROG PAPIRA

Dana 13. listopada pred našom školom bilo je živo i užurbano. Upravo je počela akcija prikupljanja starog papira u kojoj su sudjelovali svi učenici.

Iako je petak, trinaesti, poznat kao dan koji je bolje prespavati, to nije ni najmanje utjecalo na našu marljivost. Začudojuće su bile brojke iskazane u kilogramima a iza njih skrivaju se naporan rad i probuđena ekološka svijest učenika.

Svi koji su bili spremni to sunčano popodne provesti pred školom marljivo su skupljali papir kako bi spasili mlado drveće i prirodu čije ljepote svakim danom nestaje.

Svjesni tog problema svi smo spremno prihvatili poziv na očuvanje prirode. To je jedan od načina na koji možemo pomoći prirodi da ostane zelena i mlada. Ona će nam to kad-tad vratiti svojim unutrašnjim mirom i ravnotežom, gdje se čovjek nikad ne osjeća usamljeno.

Akcija je pokazala velike uspjehe koji bi bili zanemarivi bez toplog dječjeg srca, u kojem posebno mjesto zauzima priroda i njezina veličanstvenost.

Najbolje rezultate postigli su:

1. 5.b
2. 8.b
3. 4.a

Ovi odjeli dobili su zaslužene nagrade na svoj trud.

Maja Sertić, 8.a
Ivana Lucić, 8.a

22. travanj - Dan planeta Zemlja - obilježili smo u našoj školi radno, drugom akcijom prikupljanja starog papira u ovoj školskoj godini. Marljivi su bili gotovo svi razredni odjeli.

Prikupljeno je 7.328 kg starog papira.

Imamo i najmarljivije:

- 5.b razredni odjel osvojeno prvo mjesto s prikupljenih 716 kg
- 4.b razredni odjel osvojeno drugo mjesto s prikupljenih 637,5 kg
- 6.a razredni odjel osvojeno treće mjesto s prikupljenih 594,5 kg

Veliki se nisu baš iskazali. Zaboravljaju koliko su ovakve akcije korisne i prirodi i nama.

Prikupljanje starog papira ima veliku zadaću - buđenje ekološke svijesti malih i velikih, mladih i starih. Ne smijemo zaboraviti: svaki kilogram starog papira je pozitivan korak u očuvanju prirode i spas za jedno drvo.

Marina Vrdoljak, 8.c
Mihaela Zemba, 8.c

STARI PAPIR

Prirodi u

Քիչի լուսնային NAŠA PRIRODA

ANDANTE

1. Na - šoj pri - ro - di pr'je - ti o - pa - snost o -
du - zi - ma - nja nje - nog bla - ga a to je bla - go ze - le - ne
bo - je ze - le - ne bo - je bo - je ži - vo - ta Za -
usta - vi - te sje - ću i lo - vo - ve raz - ne jer pri - ro - di pr'je - ti ka - ta - stro - fa za -

2. Naša priroda zove u pomoć, al' gluhi čovjek ne čuje njezin zov.
On misli da nije mu vrijedna ali ona je vrijedna mu života.

Autor:
Marko Arambašić, 6.c

Sačuvajmo prirodu jer tako čuvamo i sebe

Što to lijepo postoji na Zemlji što nije ni uništeno, ni zagađeno? Zašto uništavamo život oko sebe? Zašto lijepa zelena trava polako žuti i propada? Zašto se po prelijepom zelenom lišću pojavljuju smeđe mrlje? Zašto naše more više nema lijepu plavu boju? Zašto ljudi ne shvaćaju da sa prirodom umiremo i mi? Puno pitanja a nema odgovora!

Ljudi se ponašaju poput valjka koji prelazi preko zelene trave.

Ako odrasle ne zanima naša priroda, zašto onda mi, djeca, ne poduzmemo nešto?

Buduće generacije ne žele uništenu prirodu, sivilo i mrak!

Ako se samo malo potrudimo, povratit ćemo Zemlji nekadašnji sjaj.

Nemojmo iznevjeriti budućnost!

Promišljajmo zeleno.

Ekološka družina

ZEMLJA – NAŠA BRIGA I RADOST

Jesmo li svjesni da ugrožavamo naše jedino prirodno stanište? Što mi to radimo? Jednog maglovitog jutra upitala sam se što će biti s nama za desetak godina.

HOĆE LI ČISTO MORE BITI RIJETKOST?

HOĆEMO LI NOSITI GAS-MASKE?

HOĆEMO LI GLEDATI ŽIVOTINJE SAMO NA SLICI?

HOĆE LI MALA TRAVKA POSTATI STROGO ČUVANO BLAGO?

Naša ekološka svijest nije baš na zavidnoj razini. Nije još kasno da ona postane dio našeg života! Nemamo baš puno vremena. Varamo se ako mislimo, da će netko drugi paziti na prirodu umjesto nas. A to je itekako važno!

Naša svakodnevica je sumorna:

- ulice pretrpane otpadom
- more prekovremeno naftnim mrljama
- voda puna klora i sredstava za pročišćavanje
- zrak sve češće »krase« crni dimni oblaci
- biljke gube bitku u borbi za opstanak
- hrana »obogaćena« umjetnim tvarima

A XXI. stoljeće samo što nije zakucalo na naša vrata!

Priroda je sve što imamo i trebamo.

Ona je lijepa – zašto uništavamo ljepotu?

Ona nam je majka – kakav je to čovjek koji ne voli svoju majku?

Vjerujemo da u nama, ipak, ima dovoljno ljubavi za sve ono što nas okružuje i treba nam.

Martina Peraić, VI.e

goste

ROĐENDAN ZEMLJE

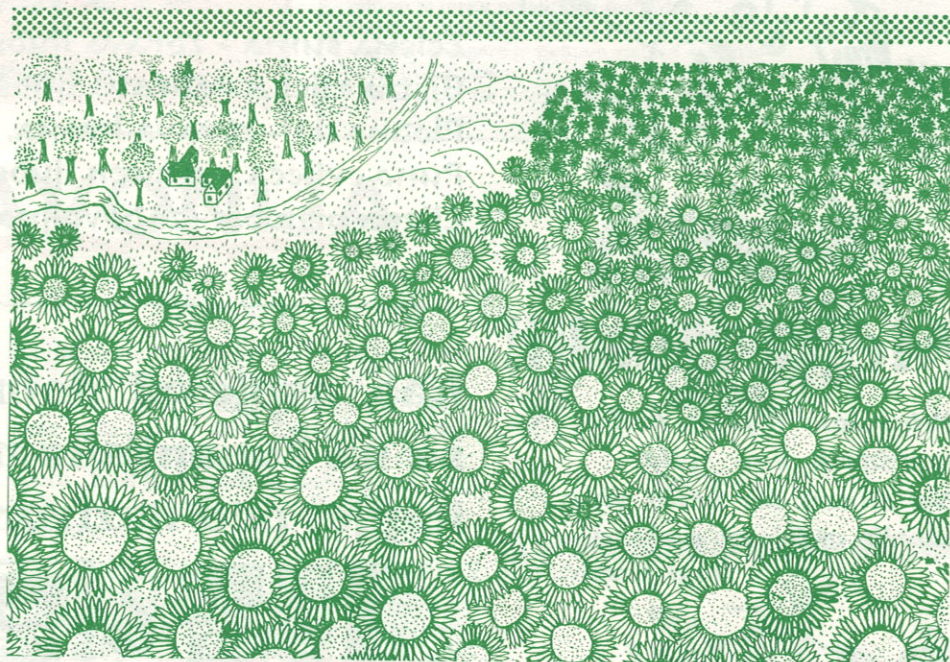
Da Zemlja ostane zdrava, bila bih najsretnija ja. Ne bih bacala otpatke i papire. Ne bih dopustila da je drugi zagađuju. Drveće bih promatrala kako lista i cvjeta. Brinula bih se o njoj i učinila sve da ostane zdrava i čista.

Zavidim pticama i uživam u njihovoj razdražanoj pjesmi, drveću i cvijeću u proljeće. Čak se ne protivim ni kiši, vjetru, oluji, gromu... jer je i to prirodno. 22. travnja je rođendan planete Zemlje. Sve više se upoznaje Zemljina ljepota, iako je priroda zagađena. Poručujem svim ljudima da čuvaju zdravlje naše lijepe Zemlje!

Maja Ruškić, 3.a

Ana Subota, 8.c

DAN PLANETA ZEMLJE

Priroda je učinila svoje, sada je red na nama! Vratimo okolišu prijašnji sjaj!

Učenici i djelatnici OŠ »Antun Mihanović«

Zemlji za rođendan

18. 04. 1996. – (četvrtak)

- veliko proljetno pospremanje škole
- veliko proljetno čišćenje okoliša te
- pripremanje teren za sadnju sadnica

19. 04. 1996. – (petak)

- sadenje ruža uz ogradu škole
- sadenje »Lipe mira«
- sadenje breza u parku škole

29. 04. 1996. – (subota)

- postavljanje izložbe dječjih radova (glazbenih, litetatnih i likovnih) na temu: »Promijenite stavove – mislite zeleno«

22. 04. 1996. – (ponedjeljak)

- školska radio emisija posvećena rođendanu Zemlje
- skupljanje starog papira

OKOLIŠ

Volim život, volim svijet
Kad okoliš krasi divan cvijet,
čisti zrak i trava zelena
dok šumarkom pjeva ptica malena!

Ljudi su ipak čudna bića,
u okoliš bace boce pića,
otpad i hrpe starog papira,
a buka silna ne da nam mira!

Probudimo se, dok ne bude kasno,
to bi svima trebalo biti jasno!
Vratimo okolišu prijašnji sjaj,
i nađimo mjesto što se zove raj!

Vedran Pavičić, 6.a

Franjo Soldo, 8.c

XXI. STOLJEĆE

Zelena šuma - zdrava ljudska pluća,
Bistra rijeka - zdrava ljudska krv,
Plodno tlo - zdrava hrana,
Puno cvijeća - smiren ljudski pogled,
Lijepa priroda - zadovoljna ljudska duša.

Neven Sarilar, 6.a

Mojoj zemlji!

Ptice lete bijelih krila,
lepršavih kao svila.
Na suncu im krilo sine,
pa ih vidiš iz daljine.

Maja Vasilčić, 6.b

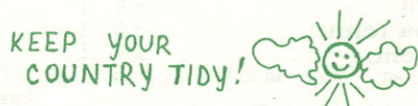
Čovječe!

Sagni se i pokupi papirić i
time se čuva okoliš!

Ne bacaj otpad u naše šume,
čuvaj ih, one se otpadom guše!

Čist okoliš je slika čiste duše
i zdravog razuma!

Tomislav Bulatović, 6.e

KEEP YOUR
COUNTRY TIDY!

Please dispose of all litter thoughtfully.

Kao uspješni domaćini iskazali smo
se na Županijskom natjecanju iz eko-
logije, pod nazivom »Lijepa naša«.

Zeleno, volimo te, zeleno

JUTRO U SEOSKOM DVORIŠTU

Probudio me pijetao. Sjetila sam se da sam kod bake. Bilo je šest sati. Razgrnula sam debele zavjese od domaćeg prediva. Sunce kao da je očistilo sobu. Zablistala je. oblila me toplina. Slavonke sobe su hladne a pod perinom je tako toplo....

Izašla sam na vlažnu travu. Kako je ugodno hodati bos! Ispod hrasta, granatog i lisnatog, koji je izgledao kao da doseže, drijemao je stari žuti mačak. Sjela sam do njega i promatrala šareno dvorište: patka vodi podmladak na kupanje, pijetao se udvara jednoj koki, a svinje uživaju u jutarnjoj kupki, u »ljekovitom« blatu. Baka je upravo izašla i hrani živinu.

A kad bih pogledala preko plota, ondje bi se ocrtavalo djedovo bilje. Umorio se stari dud od kojeg mi ruke pocrne. Sočni plodovi vinove loze su sazreli. Tu stoje gordi gorostasi, hrastovi koji desecima godina u društvu s bukvom i javorom krase djedov vrt. Prolazeći vrtom zapljusnuli su me opojni mirisi lipe i kruške. A onda me pogled odvuкао na drugu stranu. Ugledala sam pravi slavonski krajolik: zlatno žuto polje žita, ponegdje

mak, iza se ocrtava zeleni šumarak a iznad nje, veliko zlatno sunce. Ta me slika očarala kao mnogo puta do sada. Ipak, kao da je prvi put gledam. Pa zar nije predivna naša Slavonija u svojoj raskoši!

Martina Peraić, 6.c

ŽALOSNA LJUBIČICA I VISIBABA

Zvoni zvono na proplanku. Zatrubi truba porred potoka a za njom se pojavi ljubičica. Razmišljale su koga bi još pozvale. Otišle su kod tulipana. Ali tulipan nije mogao doći. Imao je posla u lukovici. Otišle su ruži. Ni ona nije mogla, jer još nije izrasla. Na putu sretnu malog žutog maslačka. Upitale su ga hoće li se igrati s njima? Počeli su se igrati skrivača. Uvečer se maslaček sklopio, a sutra se pretvorio u lampion.

Marija Pacher, 2.a

ŽUTI LIST

U ponedjeljak se rodio brezin list. Bio je zelen lijep i velik. Rastao je i u ljetu s ostalim lišćem činio veliku krošnju. Ptice su savile gnijezdo baš na njegovoj grani. List se veselo malim lastama u gnijezdu, suncu i igrao se s vjetrom.

Došla je zlatna jesen i list je požutio. Osjećao je da vene i jednog dana je pao u blato s drugim lišćem. Djeca su gazila po blatu pa se naljepio jednoj djevojčici na čizmicu. Bio je to njegov tužni završetak.

Mirjana Hrštic, 2.a

Tamara Erež, 4.a

S olovkom i kistom u ruci
S olovkom i kistom u ruci

CICIBAN JE ZASPAO

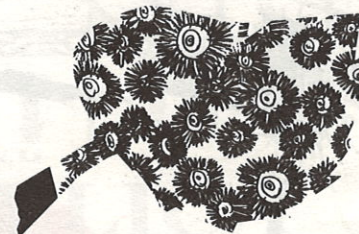
Ciciban je snivao san.
Snivao je meku postelju od mahovine.
Jabukova grana mu je bila pokrivač.
Odjednom s gore je puhnuo vjetar i zanjihao jabukovu granu.
Cicibana posuše listovi i crjetovi.

Igor Popilka, 3.e

MOJA SLAVONIJA

Dok Sava mirno teče a hrast svoje grane njiše, ponosni Slavonac svoju zemlju grli. Zlatno klasje on s polja kupi dok se ružno vino iz vinograda cijedi. I dok zadnje zrake sunca zlatnog crnu zemlju peku, vjetar viori lišće na grani hrasta velika. Slavuji pjevaju sinfoniju svoju koja i ljuta čovjeka umiri. Nakon naporna dana ons e na počinak

svojim znojem stvorio a zatim mlijeko, toplo i pjenasto. Tu je kulin, šunka i kobasica, jer bez njih to ništa nije slavonsko! Vrijeme je za u polje poći. Zlatno klasje čeka vrijedne i žuljevite ruke da ga dotaknu i uberu. Klas za klasom se slaže, sunce odmiče na zapad. S njim odmiče i još jedan slavonski dan.

Mirta Valić, 6.c

Josip Milošević, 7.e

sprema jer je sutra novi dan, treba sve ispočetka. Nije njemu to teško jer on zna čime će to uroditi; punim smočnicama, obiljem brašna i punim podrumima vina!

Dok se polako s pjesmom slavuja budi zora, Slavonac ustaje! Oblači voje radno odijelo i na posao kreće. Prvo stoku svoju gleda: jesu li konji i krave siti, je li kokoš sve zrnje pozobala. Nakon što sve obide, on je na redu. Reže mirisni kruh koji je

Sutra je napokon nedjelja! Slavonac i Slavonka pričaju o svemu što je bilo u proteklih šest Božjih dana. Odlaze na tako zaslužen odmor. Noć je minula i zora pukla. Zvona zovu u crkvu. Evo ih! Slavonac i Slavonka su tu. Svečane oprave na njima i dukati se sjaje. Služba Božja počinje. I dok svećenik veliča njihov rad, Bog je tu s njima. Pomoći će im i sutra i kad krenu u novo svitanje.

Amalija Dankić, 6.c

Aleksandra Korda, 8.e

PROLJEĆE

Ptice selice su se vratile.
Ljudi su počeli raditi.
Bude se voćke u voćnjaku.
Vrijeme je sunčano.
Travnjaci se zelene.
Vjesnici proljeća su tu.
Djeca se veselo igraju.

Alma Smajlović, 1.d

DA IMAM BRATA I SESTRU

Jako bih volio imati brata ili sestru. Naročito kad sam nesretan, osjetim potrebu da imam nekoga kome se mogu povjeriti i izjadati. Igrao se s njima i mazio ih. Išli bi zajedno u šetnju, na ljetovanje. Zajedno išli u videoteku i birali filmove. Često pitam mamu i tatu zašto i ja nemam brata i sestru kao moji prijatelji. Oni samo sliježu ramenicama i kažu da su teška vremena. Ja

to baš i ne razumijem, ali što mogu. Da se ne osjećam usamljen, često razgovaram telefonom s bratićem Borisom. I on je sam, pa smo zato i vezani jedan za drugoga. Bilo bi lijepo da živi u Slavanskom Brodu a ne tako daleko u Rijeci. Kad smo zajedno obojica smo jako sretni. Ponekad se i posvađamo, ali svađa ne traje dugo.

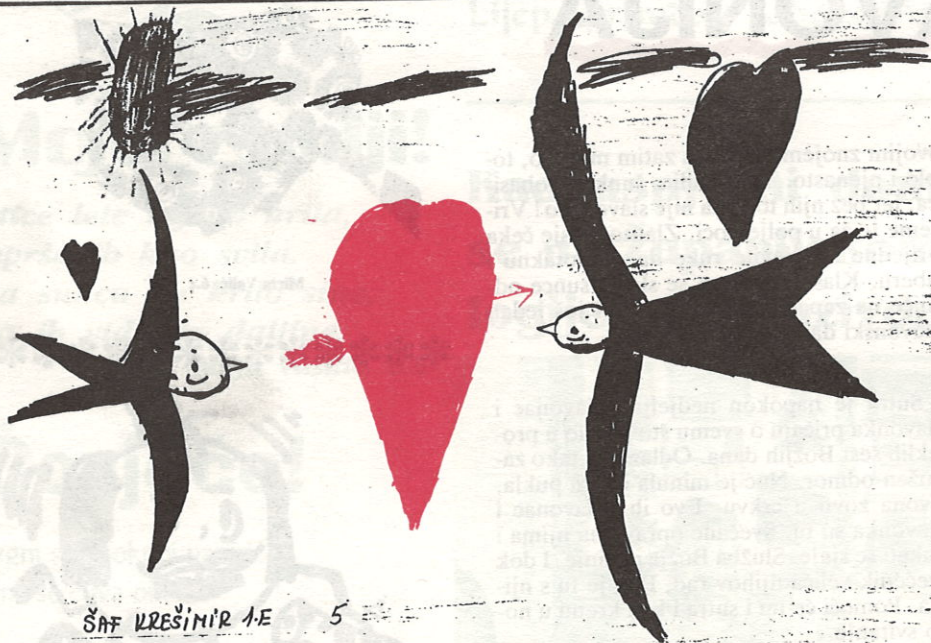
Marko Radmilović, 3.b

BRATSKA LJUBAV

Ponekad sam tužan. Ne pokazujem to i to nitko ne primjećuje. Pravim se da sam sretan, ali tugu krijem u srcu. Ponekad je ta tuga nevažna i ne bi je trebao osjećati. Sestra uvijek zna otkriti tu tugu. Zna je izvući iz moga srca. Bez obzira na naše svađe, koje su ipak jako rijetke, sestra je dio mene. Ona mi je više nego sestra. Neopisiva je ta ljubav. Sve joj mogu reći i uvijek će me saslušati. Uvijek će naći vremena za mene. Kad sam sretan dijelim to veselje s njom, sa svima u kući. Jedino što od sestre ne mogu sakriti je tuga. U Švicarskoj imam drugu sestru. Tamo radi već sedam godina i dobro živi. Bilo je teško oprostiti se s njom. Kad je otišla, odnijela je sa sobom dio mene. Auto je odmicao sve dalje a moje je srce sve jače govorilo da se vrati. Dani su bili dugi kao godine a noći bez sna. Još se nismo navikli bez nje, a već ide i druga sestra. Druga sestra Snježana otišla je ljetos. Rastanak je opet bio težak. Stiskalo me u grlu, srce je sve jače udaralo, ali tako je i tako mora biti. Možda ću i ja jednog dana poći i ostaviti svoje roditelje, otići za sestrama. Ali, kao što ptica čuva svoje gnijezdo, tako ću i ja čuvati u srcu svoje sestre i roditelje.

Šimo Zirdum, 7.e

ŠTO MI ZNAČI PRIJATELJSTVO?

Utjeha, sreća, radost, povjerenje, ljubav – to je prijateljstvo. Ono je veza bez koje bi svijet bio pun mržnje, zla, bez imalo razumijevanja i ljubavi.

Prijateljstvo je kao more koje oplahuje naša srca unoseći u njih radost, sreću i dobrotu. Kroz prijateljstvo ljudi se bolje upoznaju, dijele mišljenja, odaju tajne, vesele se i svoj život čine sretnijim. Ljudi se kroz prijateljstvo uče životu, uče djeliti s drugima, uče se dobru i zlu. Da bi postao dobar prijatelj trebaš pomagati drugima, trebaš biti strpljiv, pun razumijevanja, trebaš otvoriti svoje srce i zavoljeti ljude oko sebe. Prijateljstvo je jednostavno dio našeg života bez kojeg ne možemo. Kroz njega stječemo mnoge uspomene, nezaboravne događaje i što je najvažnije stječemo dobre prijatelje. Najviše prijatelja stječemo u ranom djetinjstvu i u vrijeme puberteta. Tada trebamo nekog kome ćemo se povjeriti. U životu prijateljstvo ima velik udio. Ono nam daje snagu za sutra, za budućnost. Najteže je kad se krene u srednju školu, jer tada svatko odabire svoj životni put kojim će nastaviti a iza sebe ostavlja najljepše uspomene svog djetinjstva. Tada svima bude teško. Iza njih je jedan od najljepše provedenih dijelova života. I ako se prijatelji rastaju, u svakom ostane lijepo sjećanje koje se ne može izbrisati. Sjećanja bude najljepše uspomene.

Martina Pavelić, 7.e

POŽURI, KOKICE!

Bila sam kod bake u Kaniži. Jutro je. Baka je kod susjede na kai, a ja se igram s lutkama na stepeništu. Ispod stepeništa koka je dolazila nesti jaja. Tako je i ovoga puta sjedilau gnijezdu već pola sata. Nestrpljivo sam čekala da snese jaje pa da ga kod sladoledara zamijenim za sladoled. Virila sam kroz stepenice i govorila: »Koko, koko, nesi meni jaje!«

Već se čuo sladoledar zvan Milji. Vi-kao je: »Sladoled, hladan kao led! Usta sladi, dušu hladi...!«

Šišla sam ispod stepenica i povikala na koku: »Iš, iš, koko!« Kokoš je uplašeno istrčala a ja sam zgrabila dva jaja i potrčala... Ravno sam naletjela na baku koja je sve to gledala. Upitala me: »Kamo ćeš, Mia, s jajima?« Posramila sam se i rekla: »Jo, bako, evo jedno meni, jedno tebi!«

Mia Buljan, 6.a

OD JEDAN DO PET

Kada dobijem iz matematike pet, cijeli je moj svijet.

Kada dobijem četvrticu, mislim da se pretvorim u peticu.

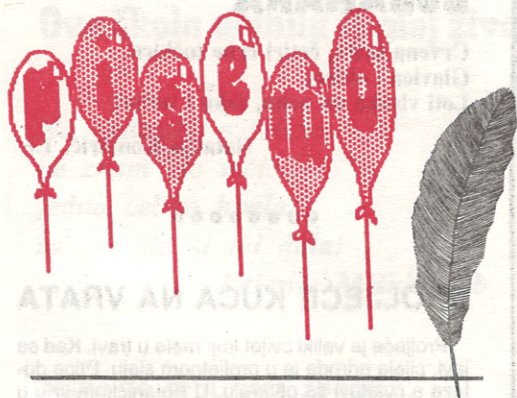
Kada dobijem tricu, mama misli da joj pravim smicalicu.

Kada dobijem dva, nesretna sam ja.

A kada dobijem keca, vidjet ću od mame svoga sveca.

Maja Zirdum, 6.b

MOJE NAJDRAŽE IGRE

Za vrijeme proljetnih praznika najviše sam se igrao u parku. Iz svih zgrada dječaci i djevojčice su došli u park. Uzbudljiva mi je košarka, kada moja ekipa pobijedi. U žaru borbe prijateljstvo se zaboravi, samo je važno tko će pobijediti.

Kada pada kiša sa zadovoljstvom igram video igre »Nintendo«.

Alen Rašić, 2.a

PUT U SVEMIR

Ja bih voljela putovati u svemir. Ukrcala bih se na svemirski brod i odletjela visoko i daleko sve do Mjeseca i Marsa.

Voljela bih biti konduktar u svemirskom brodu. Pregledavala bih putnicima karte i govorila im imena zvijezda i planeta kraj kojih letimo.

Pošto je svemir velik i putovanje bi dugo trajalo. Za to vrijeme putnici bi trebali jesti. Za male putnike bio bi najveći užitak u svemirskom brodu kušati sladoled od jagoda.

Vedrana Alilović, 2.a

Nikolina Dujmić, 8.b

SUSRET NITENDO

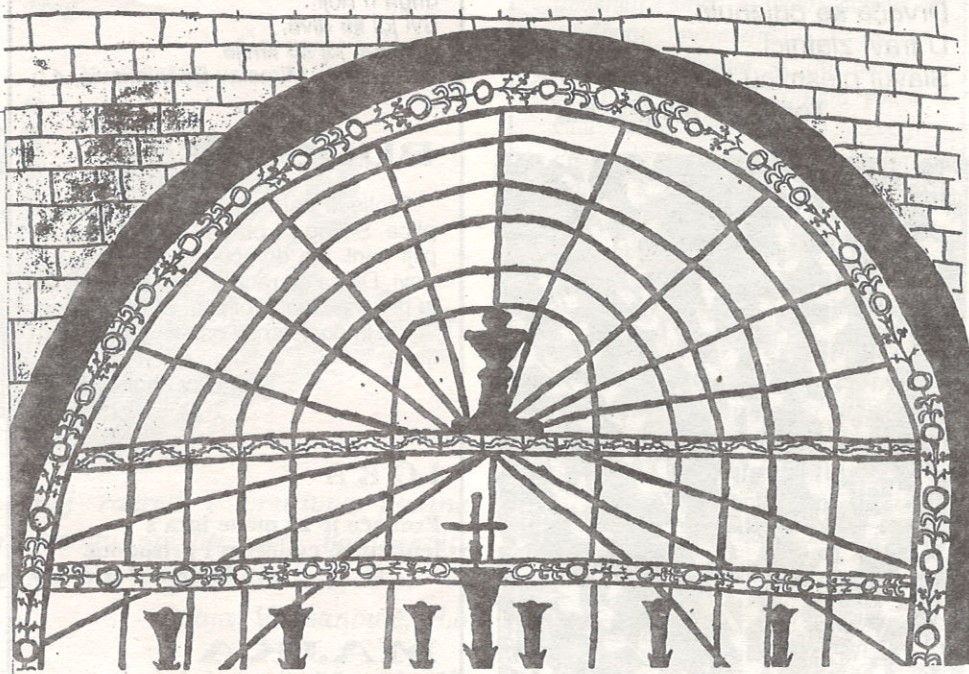
U travnju sam postao član Nitendo kluba. Iznajmili smo aparat za igru. Nismo ga znali uključiti i mama ga je vratila. Ja sam gorko plakao. Mama je ponovno otišla po aparat. Naučila je kako se uključuje. Igrao sam Super Maria. Bio sam sretan. Kad smo vratili uređaj, u klubu su me pohvalili da sam savladao pedeset i tri igre. Rekli su da će tu disketu čuvati jer nijedno dijete to nije uspjelo. Bio sam ponosan na tu pohvalu. To je moj lijepi doživljaj.

Jadranko Delić, 3.c

UPALI SVIJEĆU ZA POGINULOG BRANITELJA

Suza niz obraz teče, svijeća u ruci drhti a tužna mati za svojim sinom plače. Bože, zar je ovaj rat morao odnijeti tolike živote, donijeti bol i patnju? Zar ljubav nemože vladati? Majke su tužne, život je promijenio put prema boli i patnji. Djeci život prazan bez očeva, ženama teško a majkama još teže bez sinova. Na grobu svijeća gori, suza niz obraz teče jer tebe nema, tata.

Zrinka Orešković, 4.d

Krešimir Franić, 8.a

MOJA ULICA

Polaganim i odmjerenim koracima, zgrbljen i umoran, polako idem kući. Školska torba do vrha natrpana knjigama, bilježnicama i drugim priborom neumorno pritišće umorna leđa. Mrak je. Hodajući uz rub asfaltirane, ali ipak prašnjave i grbave ceste, ulazim u svoju kratku i neugodnu ulicu.

Ulica je pusta. Ne čuju se dječji glasovi. Ne odzvanja lopta ispod koša. On leži sa strane savijen i tužan, zahvaljujući nemarnom vozaču.

Samo jedna od tri ulične svjetiljke, koliko ih se nalazi u mojoj ulici, svojim bijelim svjetlom osvjetljava okolne kuće. Umoran dolazim do prve svjetiljke, ona koja ne radi. Udarcem noge ja budim svjetlo. Moja je metoda uspjela! Svjetiljka se uistinu upalila. Kuće, između kojih se nalaze male garaže, također osvjetljavaju ulicu žutom svjetlošću koja prodire kroz zatvorene kapke prozora. Ispred kuće se nalaze mali travnjaci omeđeni živim ogradama, mladim brezama i

ukrasnim grmljem. Pokraj betonskih staza koje vode od ulice do garaže nalaze se kante za otpad to u stvari nisu. Otpad se nalazi u kartonskim kutijama, plastičnim vrećama i svemu što je moglo u tu svrhu poslužiti.

Ta, svega pedesetak metara dugačka ulica okružena obiteljskim prizemnicama, uredno obojenim bijelom bojom, probudila je u meni mnoga sjećanja. Upravo na ovom asfaltu, prvi puta sam pao s bicikla i ogulio koljena i laktove. Na onoj tamo, najvišoj brezi u ulici, prvi puta sam pao sa stabla i uganuo nogu. Na onome iskrivljenom košu prvi puta sam postigao »tricu« i prvi puta isprobao svoju, nekada novu loptu.

Tako razmišljajući stigao sam do kuće, ušao u hodnik i zaboravio na miris mlade trave, tiho šuštanje lišća na blagom povjetarcu u kojem sam maločas tako uživao.

Josip Babić, 7.d

Mirta Valić, 6.c

Lirske minijature

Mjesec

Srebrni putnik
na modroj stazi
ostavlja trag.
Filip Jandrić, 5.a

Proljeće

Drveće se odjenulo.
U travi zlatnici.
Slavuj pjesmicu tka.
Tomislav Alinjak, 5.a

Tratinčica

Kad se proljeće probudi
tad i tratinčica urani.
Svoj bijeli šešir otvori
i kap sunca na njega stavi.
Ana Arambašić, 1.c

Jesen

Na nebu oblaci,
u travi
rasuli se zlatnici.
Jure Knežević, 5.a

Ljubica

Jedan cvijet plavi
spava u travi.
Ljubica mu je ime,
ponosan je time.
Htio bih ga brati
ali mi ne da mati.
Ivan Perković, 1.c

Tratinčica

Veliko polje
posuto biserima
hvall se.
Zlatko Salčinović, 5.a

LEPRŠAVOST

Leprša jedna duga,
duga u boji.
Svi joj se dive,
a sunce joj se smije.
Miroslav Bošnjaković, 4.b

BUĐENJE

Proljeće nam dolazi. Čuje se crvkut
ptica. Snijeg se otapa i dolaze nam to-
pliji dani. Na drveću se pojavljuju pu-
povi. Djeca se raduju. Već se pojavlju-
ju prvi vijesnici proljeća. Šume nas zo-
vu da ih posjetimo i osjetimo miris pro-
ljeća.

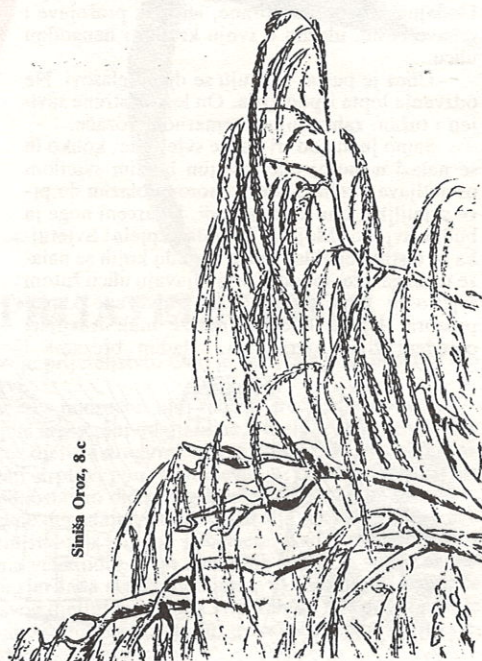
Berislav Janković, 2.d

IGRA

Proljeće je za mene igra s
leptirima, cvijećem i prirodom.
Andrea Božić, 1.b

MAJKA

Majka je dobra,
majka je lijepa,
majka je brižna.
Ja volim svoju majku.
Ona me stalno mazi i pazi.
Čuva me i voli.
Marko Sabljak, 1.e

Siniša Orez, 8.c

BUBAMARA

Crvena krila, četiri crne točkice.
Glavica i okice.
Leti visoko do neba, tako i treba!

Natalija Komarić, 1.e

oooooooo

PROLJEĆE KUCA NA VRATA

Proljeće je veliki cvijet koji raste u travi. Kad se
javi, cijela priroda je u proljetnom sjaju. Ptice do-
laze a cvjetovi se otvaraju. U Botaničkom vrtu u
Zagrebu mali i veliki cvjetovi izlaze.
Moje godišnje doba je proljeće.
Volim proljeće!

Mihaela Diklić, 2.e

oooooooo

Maslačak

Uz ceste i pute
livade su od njega žute.
Bumbari ga bolje vide,
a i pčela na njega ide.
Kad odraste, kad sazrije
sebi više nalik nije.
Glava mu je ko' pahuljica,
nema više žutog lica.
Vedran Marunica, 2.e

oooooooo

Livada u proljeće

Proljeće je stiglo,
livada zeleni.
Proljeće je, proljeće je
svak mu se veseli!
Na livadi
zeleni se trava,
ispod grma mali zeko spava.
Maslačak kao dukat žut,
ljubica lijepa kao nebo plava,
a tratinčica bijelo-žuta,
suncu okrenuta.

Tomislav Stepić, 3.c

oooooooo

BOJE

Tulipan je crven.
Maslačak cvjeta žuto.
Tratinčica bijelo.

Zajedno obojali
Proljeće – cijelo.

Ina Žanko, 2.b

oooooooo

Ruža

Ruža se u rosi budi,
i mirisom osvježava naše grudi.
Ruže su prekrasan cvijet,
pa ih voli cijeli svijet.
Ružu ću pokloniti mami,
da joj budu ljepši dani.
Raznih boja ruža ima,
one su drage svima.

Ivana Blažević, 3.a

Ova škola učinila je moj život potpunijim i zanimljivijim.

Mario Josipović, 8.e

Na rastanku s tobom,
ne znam što reći.

Jedno veliko hvala
za sve što si mi dala!

Valerija Miškiv, 8.b

Teško je tebi reći zbogom,
teško se rastati s tobom!

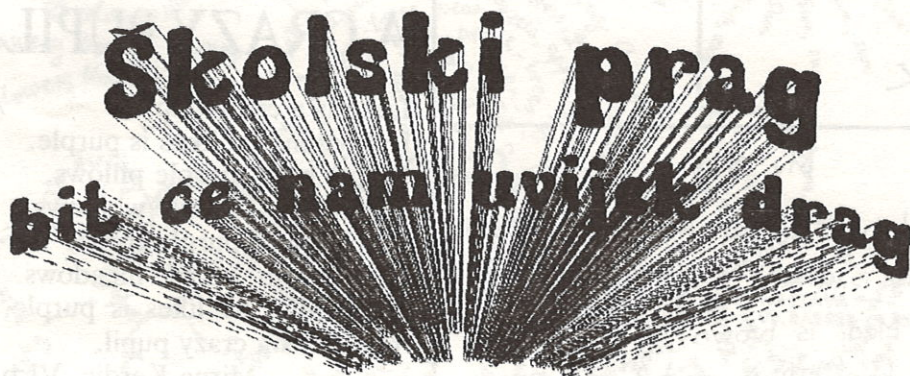
Mirta Vladetić, 8.c

Zbogom školo, drugi dome,
ostat ćeš u srcu mome!

Juzbašić Goran, 8.a

Od kada sam nogom
stupio na školski prag,
osjetio sam sreću
i znao sam da će mi uvijek biti
drag.

Čabraja Ivica, 8.c

U mom srcu zauvijek će ostati moj razred i predivne godine provedene u njemu. Svoju tugu ne mogu opisati, svoj bol sakriti jer volim osnovnu školu, volim je jer mi je podarila moj 8.b.

Maja Vuksanović, 8.b

Uvijek ću pamtiti i s veseljem se prisjećati Marićevih duhovitosti, bistrog i pametnog Damira, ozbiljne i vrijedne Višnje, pravednog Brune i svih osmaša.

Krešimir Vukelić, 8.b

Škola mi je dala najljepše trenutke, dobre prijatelje i učitelje. Sada kada se bliži naš rastanak, teško mi je.

Imelda Smajić, 8.e

Sa školom odlazi i moje djetinjstvo ali će uvijek ostati jedan tračak sjećanja na najljepše dane moga života provedene u ovoj školi.

Ivana Tonković, 8.e

Osnovna škola mi je podarila najljepše trenutke u životu, dala mi je najbolje prijatelje kojih ću se uvijek sjećati.

Matić Vedrana, 8.e

Što ima ljepše u životu od činjenice da smo svoje najljepše trenutke proveli u tebi?

Hvala ti!

Ana Zekić, 8.b

U osnovnoj školi naučila sam kako treba živjeti i štovati ljude. Zahvaljujem učiteljima koji su uvijek bili strpljivi s nama.

Josipa Matić, 8.d

Sjećat ću se lijepih dana koje sam u tebi provela, prijatelja i učitelja koji su brinuli o nama, iako mi toga nismo bili svjesni.

Nataša Blažić, 8.d

Našoj Ani!

Prvi put smo se s tobom sreli u prvom razredu i nismo znali da će se među nama razviti tako veliko prijateljstvo. S tobom smo proveli osam kratkih godina. Nikada nam se nisi zamjerila. Proveli smo puno lijepih i ugodnih trenutaka zajedno. Ovih zadnjih godina upoznali smo te kao dobru i omiljenu prijateljicu i dobru učenicu. S nama si dijelila dobro i zlo i uvijek si nam pomagala kada smo bili u nevolji. Poštivala si nas, nisi nas vrijeđala, uvijek si nam vjerovala i podnosila razne gluposti koje smo radili na tvoj račun. I tada smo doznali da odlaziš u Australiju. Mislili smo da je taj dan daleko pa se nismo previše brinuli.

Taj dan je stvarnost s kojom se moramo suočiti. Ti odlaziš u nepoznato, a mi ovdje ostajemo s nadom da nas nećeš zaboraviti, te da ćeš nam često pisati.

Sretan ti put Ana,
i neka te Bog čuva.

Tvoj 8.b

Bili smo jedno,
koračali smo kroz život ponosni jedni na druge.

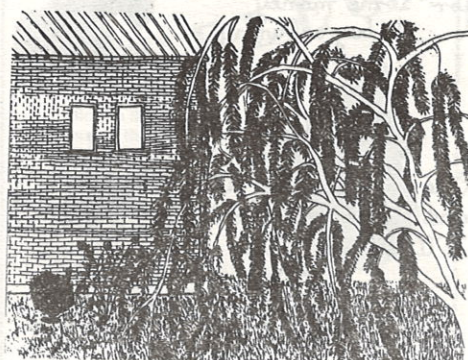
Ivana Lusić, 8.a

Sve veselje i svu tugu ja sam s tobom podijelio, ali zadnji dan sam se teška srca od tebe oprostio.

Damir Radovanović, 8.a

Završava jedno sretno razdoblje moga života. Hvala svima koji su ga ispunili srećom i veseljem.

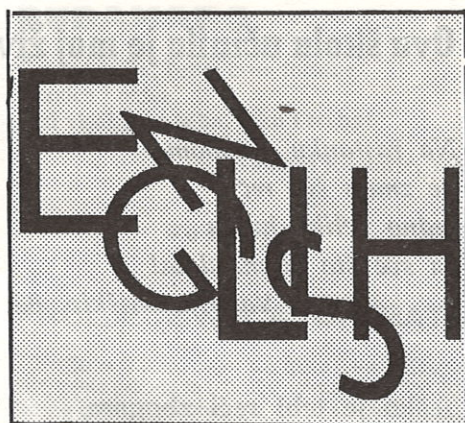
Dubravka Lalić, 8.a

doors
flower
bread
pencil
eyes
mouse
tree
sad

Television
sad
happy
cloud
clock

chain
HAT
grass
fish
carrot

A CRAZY PUPIL

Luke is a crazy pupil.
Everything he likes is purple.
Purple beds, purple pillows.
Purple bags, purple windows.
Purple eggs, purple cows.
Purple dogs, purple meadows.
Everything he likes is purple.
Yes, he is a crazy pupil.

Mirna Kerdic, VI.b

My dog

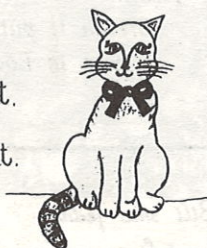
I have a dog. His name is Medi.
He is great. I play with Medi.
Medi is brown. He loves me,
I know that, and I love him.
My family loves Medi, too.

Sanda Vahčić, 4.c

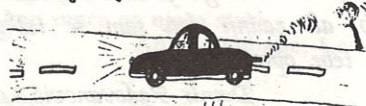
My cat

I have a pet.
She is a pussy-cat.
Her name is Ket
and she is very fat.

Car

Now, our car is driving so far -
we're going to a snack-bar.

Bunny

The weather was sunny.
I went to Granny
for some money
... to buy a bunny.

Magic fish

One day I caught a fish
and put it into the dish.
It'll fill my wish.

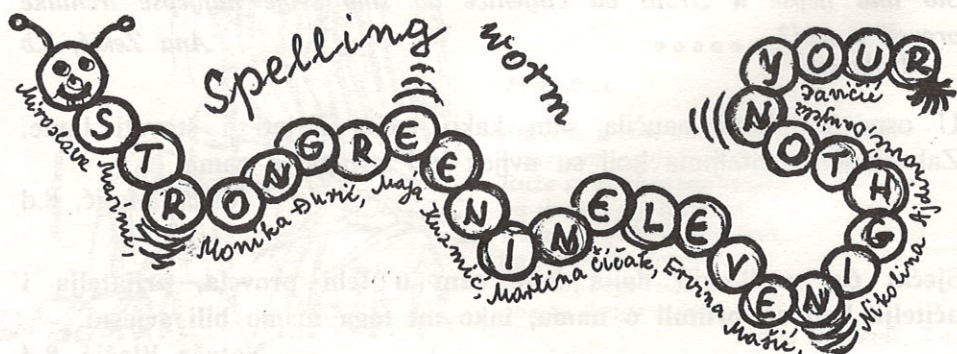

Daniyela Kucinski
7.9

MR RABBIT

Mr Rabbit is very funny.
They are calling him »Funny Bunny«.
He likes to drink red tea
When he sits under the tree.
He likes red carrots
From his little red pot.
He likes all red books
Yust to look.
Everything he likes is red
even is his bed.

Kresimir Babel, VI.b

LISTEN!

ANSWER!

BLACK

Black is the dog in his kennel.
Black is the mouse in the channel.
Black is the hat on man's head.
Black is the toy on his bed.
Black is the night that tells us
»go to sleep«.

Silvija Satinović, VI.b

SPEAK!

BLUE

Blue is the sky that looks on the Earth.
Blue are the eyes of a happy child.
Blue are the seas so peaceful at night.
Blue are the stars that twinkle in the sky
I love blue, believe me, it's true.

Nataša Šudelija

ASK!

A happy family
I'm Zrinka Orešković.
This is my family:
my mum Mrs. Slavica
Orešković, my dad Mr. Zlatko
Orešković and sister Anja.
I love my family
very much.

WRITE!

READ!

mouse

YELLOW

Yellow is the pear
there on the tree.
Yellow is the chick
clucking under the tree.
Yellow is the beer
in a glass.
Yellow is the lion
on the grass.
Yellow is my beautiful house,
in my dreams I saw
a yellow mouse.

Nina Pecić

PISMO ISUSU KRISTU

MT 5, 43-48

Bože, govoriš nam »Ljubi svoga bližnjega« i kažeš »Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone«.

A Bože, što nam taj naš neprijatelj učini. Razorio nam je sela i gradove, ubio ljude, uništio obitelji, rastrgao ljubav. Bez ljubavi smo svi mi ništa. Ljubav je ono što nas održava na životu. Ljubav prema Tebi, ljubav prema bližnjem. Bože, ja ne mogu biti savršena kao Ti. Moje savršenstvo prekriva grijeh, moj grijeh. I nikad kao Ti u bezgrešnoj čistoći ja neću biti. Ja znam Bože, Ti ćeš dobro i čiste nagraditi i zle ćeš pogledati. Znat ćeš tko su i bez ijedne riječi. Znat ćeš. Ti sve znaš. I mene ćeš vidjeti. Znat ćeš tko sam i kakva sam.

Neprijatelje svoje ja neću prezirati već sažaljevati, jer tko sam ja da im sudim. Ti ćeš suditi i meni i njima. I bit će, Bože, po riječi Tvojoj.

Dubravka Lalić, 8.a

Maja Delač, 8.c

Svjetlo u tami

Svjetlo svjetlo pobjeđuje sve. Ono dolazi. Polako, ali opet tu je stalno kraj nas. Svjetlo, zaista, sve pobjeđuje: rat, zlobu, mržnju....

Svjetlo je stalno kraj nas i zajedno s njim pobjeđujemo rat. Pobjedili smo ga. U našim srcima gori svjetlo.

Svjetlo sja u našim srcima dok očekujemo Božić, rođenje Isusovo, koji je donio svjetlo na svijet, a dok ima svijeta bit će i svjetla.

Svjetlo uvijek gori.

Postanimo i mi dio tog svjetla i odbacimo tamu. Svjetlo sve pobjeđuje.

Uršula Bešlić, 8.b

ZAHVALA BOGU ZA JESENSKE PLODOVE

Hvala ti Bože za cijelu prirodu. Hvala ti za jesen, jesenske magle, rose svjetlucave, cvrkut ptica u jesen, a najviše od svega zahvaljujemo ti za jesenske plodove. Jesenske plodove koje nam ti daruješ od srca. Ti nisi sebičan, ti si milosrdan i milostiv. Hvala ti za tvoju dobrotu i velikodušnost. Te plodove koji si nam dao, dao si s ljubavlju. Zato ću otići u vinograd ili voćnjak i okusiti plodove koje nam daješ od srca.

Hvala ti dobri Oče! To je najljepši dar koji nam ti daruješ, jer je zaista iskren i odsrca.

Ivana Sikora, 5.b

MOJA PRVA PRIČEST

Moja Prva pričest bila je jako lijepa. Prvu pričest primila sam u Crkvi Gospe brze pomoći. Pričestio nas je velečasni Mato Lešić. U crkvi smo primili Hostije umočene u vinu. Svi smo se slikali. Skinuli smo haljinice. Dječaci su nosili oko vrata a djevojčice su imale vijence na glavi.

Ivona Spasovski, 3.b

1. Molitva je naš savjetnik koji govori što da radimo.
2. Molitva je kao Božja ljubav i toplina.
3. Molitva je kao majčin nježni poljubac.
4. Molitva je kao biser njeznosti.
5. Molitva je kao pjesma nostalgije i sreća.

Kristina Šaravanja, 5.a

Okrilje svjetlosti i nade

POSJETA DJECI U BOLNICI

Za vrijeme korizme odricali smo se bombona, jer smo ih sakupljali za djecu u bolnici. Osvanuo je konačno dan kada smo sa našom sestrom i 7.a i c razredom krenuli. Stigavši tamo zatekli smo malu bolesnu djecu. Njihovo stanje i bolest me jako razalostilo. I zato Bože, molim te, da ponajviše obratiš pažnju na tu djecu, da što prije ozdrave da se ne moraju osjećati usamljeni i tako daleko biti od svoje majke i oca.

U bolnici sam upoznala djevojčicu po imenu Lorena. Mala djevojčica o kojoj još i danas razmišljam. Poslije sam spazila jednu djevojčicu koja nije izašla iz sobe. Zanimalo me zbog čega nije izlazila, i dobila sam odgovor, ona je još premalena i ne može hodati. Ona je u bolnicu došla radi upale pluća i bronhitisa. Zove se Ivona i vrlo je mala i umiljata. Malo sam se s njom poigrala, a onda vratila odrasloj djeci. Bili su vrlo sretni zbog našeg dolaska. Razmišljala sam kako tako mala djeca moraju patiti i bolovati, zar je moguće da bar oni ne mogu biti pošteđeni. Moja razmišljanja prekinula je Lorena koja se motala oko mene, nije mi mogla ništa reći. Znala je samo da smo tu zato jer ih volimo i mislimo na njih. Sve u svemu želim im svima brz oporavak i povratak kući!

Andela Pežak, 7.b

I VOLIO ME...

Dragi Isuse! Ti me ispunjavaš radošću, srećom, živahnošću, Ti mi daješ smisao života, Ti si onaj koji mi snagu daje, Ti mi daješ krepost, polet k životu.

Oooo... Isuse, kako bih te htjela dodirnuti, uništiti korijenje okrutnosti, podlost, sebičnost... i dodirnuti te!

»Isuse, ja te volim, a ti mene?«, svaki dan tu rečenicu ponavljam u sebi, jer je toliko volim, uz nju se osjećam sigurna, da mi nitko neće nauditi. Ti mi daješ mir, vjernost, praštenje, predanje....

»Kriste, volim te.

Ne zato što si sišao sa zvijezda, nego zato što si mi otkrio da je čovjek sazdan od krvi, od suza, od tjeskobe; kojima se mogu otvoriti vrata svjetlosti. Da, naučio si nas da je čovjek bog, siromašan i raspet kao i ti...«, rekao je Filip, i to je istina, jer Bog je Istina, koja je jača od laži, Istina koja sve sa pozornošću i »Bez Uvjeta« prihvaća.

Ana Stepić, 7.c

Mladenka Strinić

OBIČAJ VEZAN ZA USKRS

Ua Uskrs u našim slavonskim selima postoji jedan lijepi običaj iz davnih dana – kićenje bunara.

Uoči Cvijetnice djevojčice idu selom, od kuće do kuće i kite bunare raznim proljetnim cvijećem. Dok se kiti, pjeva se prigodna pjesmica:

*Kiti bunar Jelo,
na Cvijetnicu Jelo.
Daj mi strinka jajce,
ja ću tebi mace,
Ako ne daš jajce,
ne dam ni ja mace.
Na bunaru drinka,
daj mi troje strinka.*

Nakon kićenja domaćice daruju djevojčice jajima, novcem, voćem ili slatkišima.

Tena Babić, 4.a

SVJETLO IZ BETLEHEMA

Večer je... Betlehem je obasan svjetlom... Dolazi Spasitelj. Rodio se Isus i nad njim zvijezda repatica sja, upućuje poruku. Smiješak na Marijinu licu dokazuje nadu. Svjetlo obasjava stazu po kojoj kroćimo dalje, sigurno korak po korak. Dugo ćemo tako hodati, ali odjednom ugledat ćemo ono pravo, ono neopisivo, ali uistinu stvarno. Ugledat ćemo svjetlo upućeno nama, kao sinovima Božjim.

U svakoj kretnji, u svakoj riječi, u svakoj suzi nalazi se po jedna iskra, kao znak svoga dostojanstva. Koliko je propatilo naše svjetlo? Koliko je ono moralo biti skriveno u tmini i vjetru? Koliko je vremena trebalo proći da budemo u njegovom okrilju? Koliko... Od danas pa zauvijek živjet ćemo u okrilju svjetla i nadi za bolje sutra.

Usprkos svakom prijekoru ono još uvijek sja i uvijek će sjati. Jer sve što je božje neka i ostane Božje.

Marina Vrdoljak, 8.c

ČEKAM

Čekam, čekam. Čekam u tami, čekam svjetlost. Osjećam je, blizu je, dolazi. Isus će uskoro doći, rastjerati sve oblike i moje će nebo opet biti vedro i lijepo. Nadam se boljemu, nadam se miru i ljubavi u ljudskim srcima. Ali tama još uvijek vlada, ljudi se još uvijek ne vole. Što je to? Gdje je svjetlost? Noć je, tamna noć. Odjednom, evo ga, na nebu se javlja zvijezda. Svjetlost je sve jača i jača. Svjetlost je sada svuda, u mom, u tvom, u svačijem srcu. Moje su se nade ispunile. Isus je ovdje.

Jure Knežević, 5.a

SVJETLO GORI U TAMI

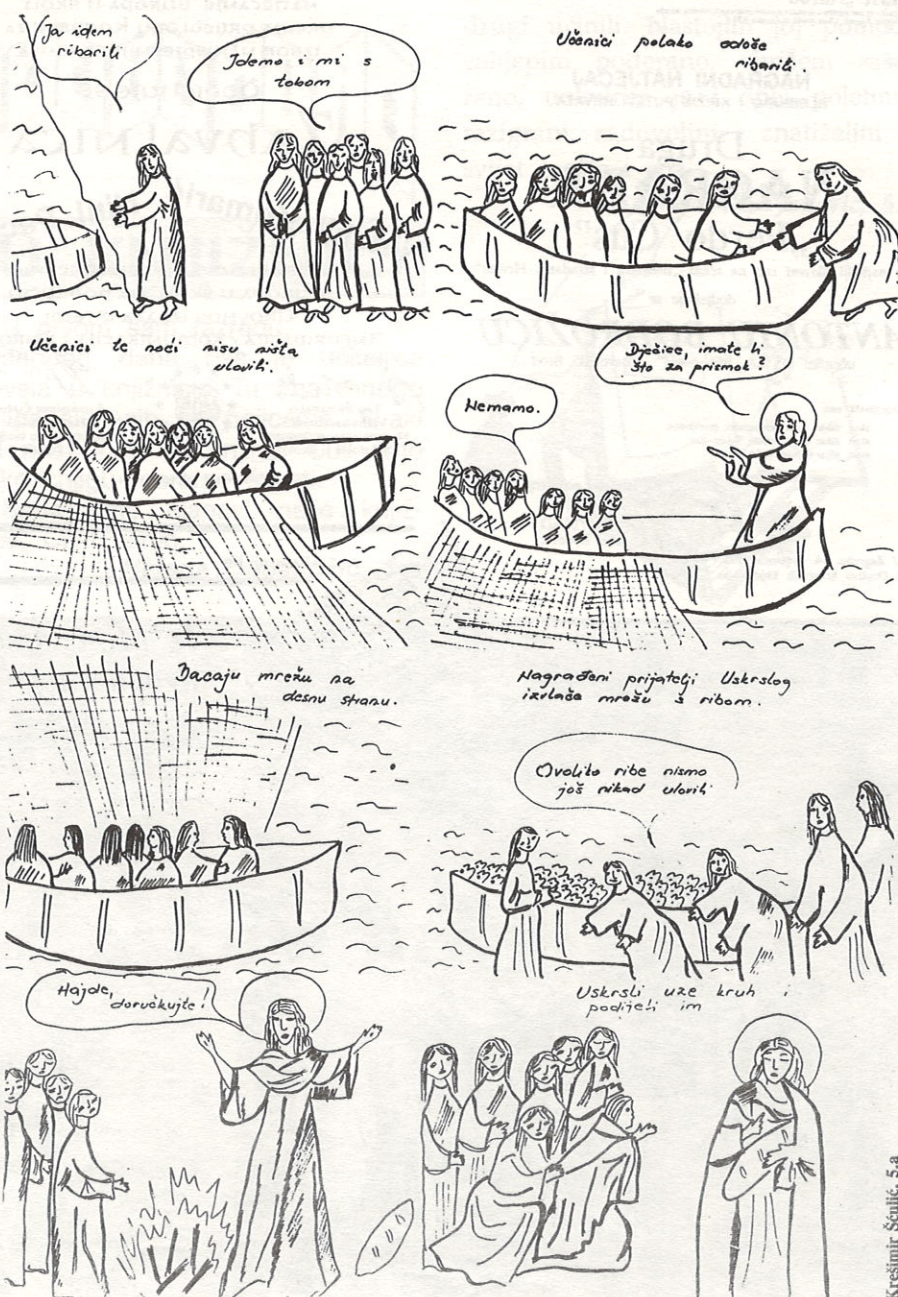
Izranja iz tame svjetla, čisto i jednostavno svjetlo. Gori i gori... U tami... Pobjeđuje. Nadjačava. Malo sitno svjetlo, a svijet taman i mračan.

Svjetlo. Rađa se iz vapaja i nade. Slabašno i malo. Oko njega tama... Ona plamti, tinja... a onda opet nestaje... i najednom dolazi u naletu svoga ushita te se rasplamsava i pobjeđuje. Pobjeđuje tamu, onu veliku mrku tamu, taj mali tinjajući život. Simbol svih svjetala, svih života.

Jedne je noći izašlo svjetlo. Snažno. Jedne je noći izašlo svjetlo svih nas, svjetlo kao vodilja naših duša. Ono je obasjalo naša srca, ogrijalo ih i nastanilo se u njima. Navijestilo nam je nov život, nove puteve. Povelio nas je u Božji život. Život pravednosti i praštanja. Život ljubavi i radosti. No često su ljudi prepuni mraka i ne mare za svjetlo. Na tren je ono nestalo. Ali sada sja u savjesti naših srdaca; mnogih koji su ga prepoznali, prihvatili i udomili. Vodi nas svojim putevima.

Svjetlo. Gori u tami... i tama ga ne obuzima.

Marija Vonić, 8.c

Krešimir Štulić, 5.a

Drugi o nama

Hrvatski populacijski pokret
List „Narod“
glasilo 19 demografsku obnovu i kulturni preporod hrvatskog naroda
10000 Zagreb, Ulica grada Vukovara 228 E

NAGRADNI NATJEČAJ
BLEIBURG I KRIŽNI PUTEVI HRVATA

Druga NAGRADA „Ferdo Ćus“

za najbolji likovni rad na temu „Bleiburg i stradanja Hrvata“
dodjeljuje se

ANTONIU BODROŽIĆU
učeniku OŠ „A. Mihanović“ - Slavonski Brod

Ocjenjivački sud:

akad. slikar Ante Schramadei, predsjednik
akad. slikar Emil Robert Tnasy, član
akad. slikar Drago Tadić, član

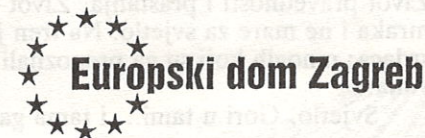

Za Hrvatski populacijski pokret
i list „Narod“
don Anto Baković

U Zagrebu, 14. prosinca 1995.
u Društvu hrvatskih književnika

**Zasađeno
Drvo mira**
SLAVONSKI BROD - Obilježavajući Dan planete Zemlje, učenici OŠ Antuna Mihanovića zasađili su u parku škole Drvo mira. To akcija nastavlja se u sklopu međunarodne mirovne inicijative „Stream do mi-“

Europski dom Zagreb

Na temelju odluke NACIONALNOG
ODBORA REPUBLIKE HRVATSKE ZA
NATJECANJE „EUROPA U ŠKOLI“
prema prijedlogu Komisije za
IZBOR NAJUSPJEŠNIJIH RADOVA

Dodjeljuje se

Zahvalnica

Nataliji Komarić Nini Pecić

Za sudjelovanje u NATJECANJU
„EUROPA U ŠKOLI“ NA PODRUČJU
LIKOVNOG IZRAZA O TEMI
„Informacija / komunikacija / Europa“

Ivo ŠKRABALO
Predsjednik
NACIONALNOG ODBORA
„EUROPE U ŠKOLI“

Ljubomir Čučić
Predsjednik
EUROPSKOG DOMA
ZAGREB

ZAGREB, 9. SVIBNJA 1996.

»Večernji list«

Sl. Brod, 19. XI. 95.

Čavo me opet, na moju sreću (ne znam da li
i me vođu) po treći put među vama. Treći
put još primorao, a vama neka Anale vjeruju
m' pamet, jer ste ugovor primili i još ste o-
bela završili. Doka je završio, eto me i po-
četni put i više. Bilo bi to bilo tako ako
paše me budu, bi li svima u mislima ako
budu u svim mislima i t. d.

Has
Nikola Pusić

U OŠ ANTUNA MIHANOVIĆA
U SLAV. BRODU VEĆ TRADICIONALNO

OBITELJSKI DOMJENAK

Već se tradicionalno u Osnovnoj školi Antuna
Mihanovića u Slavonskom Brodu obilježava Me-
đunarodni dan obitelji i Majčin dan, u nedjelju,
krajem svibnja.

Učenci nižih razreda priređuju prigodan
program za roditelje i nastavnike a druženje rodi-
telja se nastavlja i nakon priredbe, uz kavu i sok
te neformalan razgovor s nastavnicima i pedagozi-
ma koji, ponekad, može puno pomoći. Obitelj i
škola zajedno, ideja je nastavnika Osnovne škole
Antuna Mihanovića, a razlog su, zna se, djeca,
odnosno učenici kojima se ljubav i povjerenje mo-
že iskazati na brojne načine, a jedan od njih je i
obiteljski domjenak u školi.

L.Š.

Iz Ministarstva prosvjete i športa prigodom dvodnevnog seminara o darovitim učenicima

Bilo je tako ugodno i užitak nije mogao pomisliti
zadovoljstvo da smo mi koristeći za neki bolji i
smisleniji rad, a opet je sve tako jednostavno,
prirodno i prijateljski bilo od prvoga časa, pa je
to upravo i potvrda da je blagoslov na jednostav-
nim i običnim ljudima.
Preusite, molimo Vas, našu hvala i pozdrave svim
djelatnicima vaše škole, a vama posebna zahval-
nost za svu zavjetost i ljubav za hrvatsku
školu.

Neka Vas dobar Bog nadzireva u svim naponi-
ma i u životu i smrti za svom duhom i
svim bogostvom Hrvatske.

Vaše
Zagreb, 13. ožujka 1996.

Antun Mihanović
Društvo Prosvjete

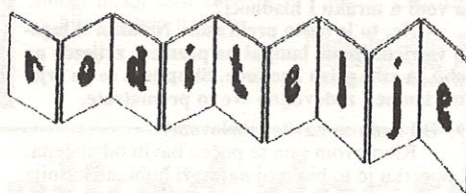
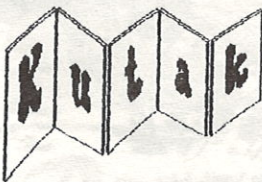
Kutak za roditelje u našoj školi – zašto?

Želimo poboljšati suradnju roditelja i škole. To činimo oba-vijestima iz školskog života, su-vremene psihologije, pedagogije, medicine...

Mali izložbeni prostor u odjeljku za informacije nazvali smo KUTAK ZA RODITELJE.

Odgovj za mir i toleranciju je pravi pano koji su uredili stručni suradnici u godini tolerancije sa željom da mala svjetiljka tolerancije koju posjeduje svatko od nas zasja punim sjajem.

U drugom obrazovnom raz-doblju istražili su što o čitanju misle suvremeni znanstvenici i književnici. Priku-pljeni materijal ponudili su na čitanje roditeljima.

Kako odgojiti knjigoljupca?

Znanstvenici smatraju da učenikova uspješnost u čitanju ovisi, prije svega, o kvaliteti čitateljevog okruženja, znači o roditeljima i odgajateljima. Zakvo okruženje omogućuje djetetu doživljaj zanimljivog i lijepog.

Roditelji vlastitim primjerom moraju potaknuti djecu na čitanje i kod njih stvoriti interes za knjigu, bez prisile. Stručnjaci kažu: »Čitanje djecu suočava s novim pojmovima, približava im priču i omogućuje da shvate svijet koji nije dalek, stran, već je dio njih samih.«

Literatura nam pomaže da shvatimo i procijenimo vlastito kulturno naslijeđe, razvijamo maštu i obogatimo rječnik.

Kako mogu pomoći u svemu tome naši roditelji?

Tako da slušaju svoju djecu, razgovaraju s njima o knjigama, zajedno čitaju i uče ih kako se postupa s knjigama.

Naš kutak za roditelje je vrlo zanimljiv i koristan. Osim lijepih izreka »S knjigom mašta dobija krila«, »Knjiga je kuća u kojoj stanuje ljepota«, »Knjiga nije hrana, ali je poslastica«, »Slikovnica – osobit oblik čitanja«, nalazimo i šaljive ilustracije o knjigama.

U idućoj školskoj godini kutak će odjenuti novo ruho.

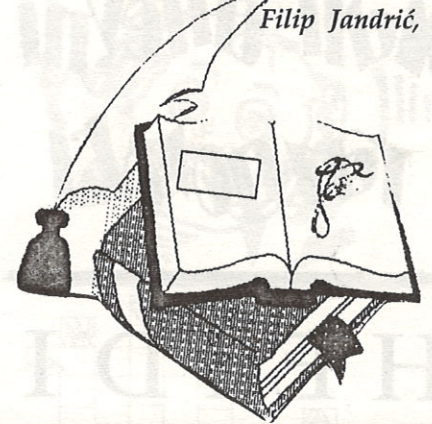
Maja Vuksanović, 8.b

KNJIGA JE MOJ PRIJATELJ

U knjigama ima puno uzbudljivih, šaljivih i lijepih događaja. Kad god imam vremena, uzmem knjigu i zajedno poletimo u svijet mašte. Sati brzo prolaze, ali s knjigom se ne gubi vrijeme! Zato je dobro čuvam. Uokvirim je prije čitanja, nikad je ne uzimam prljavih ruku i ne preklapam listove. Knjiga i ja smo veliki prijatelji. Pročitano i urednu knjigu na vrijeme vraćam u knjižnicu. Kad uzmem sljedeću knjigu, rastužim se kad vidim što su joj drugi učinili. Nastojim joj pomoći: zalijepim poderano, obrišem zašarano, uokvirim je i opet poletimo razigrani, zadovoljni i znatiželjni u svijet mašte i sna.

Filip Jandrić, 5.a

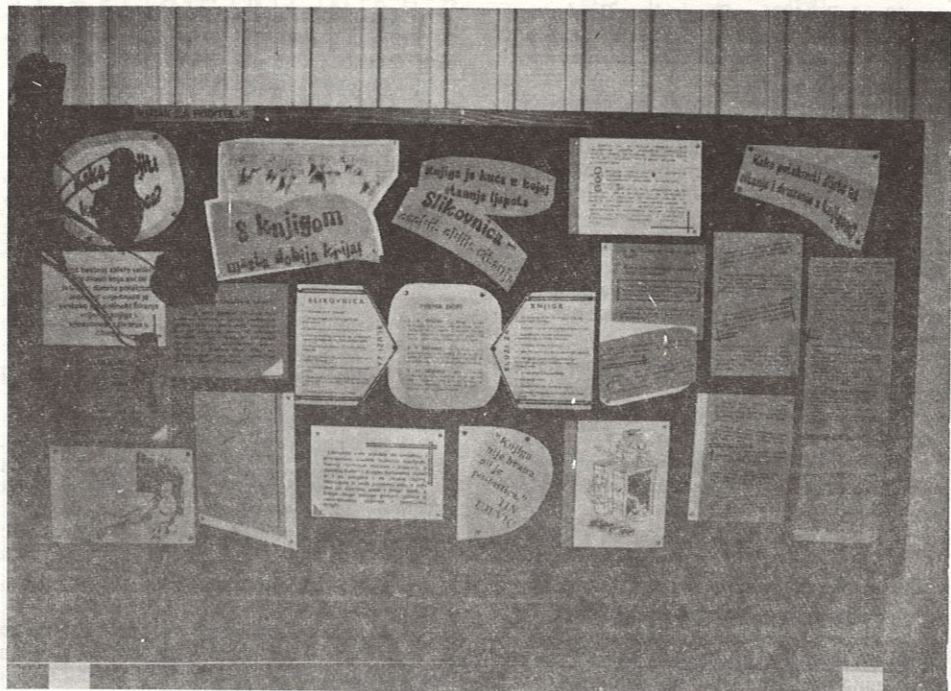
U KNJIŽNICI

U prvom sam razredu.

Jednog dana nas je učiteljica povela u knjižnicu. Tu ima mnogo knjiga složenih na policama. Svaki od nas dobio je knjigu. Čuli smo kako knjigu moramo čuvati.

Sada smo članovi naše knjižnice. Čitat ćemo.

Helena Dugandžić, 1.b

I roditelji uče u školi

RAZGOVOR S RIBAROM ANATOM – PROGNAKOM IZ VUKOVARA

Šetajući uz Petnju, izletišta u neposrednoj blizini moga grada, vidjela sam mnoge ribare.

Jednom od njih prišla sam i zamolila ga za razgovor.

– Vi ste Ante? Zovem se Lana, učenica sam 8. razreda. Mogu li vam postaviti nekoliko pitanja? Sa zadovoljstvom je pristao na razgovor.

1. Jeste li vi ribar ili samo slučajni izletnik?

– Ne, ja sam pravi zaljubljenik vode i ribarenja.

2. Je li to vaš čamac? – Vidim ovdje puno čamaca.

– To je moj čamac i ja plaćam samo pristojbu za ribolov. Član sam Ribičkog društva Slav. Broda, plaćam nešto povoljniju dnevnu pristojbu za ribolov i mjesečno ležarinu za čamac. Postoje čuvari koji nam čuvaju čamce.

3. Vi ste iz Slav. Broda?

– Ne ja sam prognanik iz Vukovara, ali sam trenutno smješten kod rodbine u Slav. Brodu. Ne mogu bez rijeke i ribolova i koristim svaku moguću priliku da dođem na Petnju jer mi je najbliže. Imam strasnu nostalgiju za Dunavom i Vukovrom, ali čovjek se u ovom ratu navikao na mnoge gubitke pa sam i ja zadovoljan s Petnjom.

4. Zar je Dunav ljepši?

– Meni jeste, jer ja sam tamo naučio. Ima puno rukavaca i malih ada što ovdje na jezeru nema. O ribi da i ne govorimo. U Dunavu ima svih

vrsta od šarana, somova, štika do smuđeva. Ovdje na Petnji ima samo šarana i to amura. Tu su ih ubacili, a to nije ono pravo. Ipak, ublažiti želju za ribarenjem mogu i ovdje!

5. Otkud toliko strpljenje u čekanju dok riba zagrije. Nije li Vam dosadno?

– O ne, to je baš ono pravo. Zabaciš udicu, cigareta je tu. Uživaš u miru oko sebe, zaboraviš sumornu svakodnevicu i prepustiš se lijepim mislima. U tom miru i tišini je sva čar. Onda slijedi nagrada. Riba je zagrizla!

6. Jedete li svu ulovljenu ribu ili je prodajete?

– Ne ja je uopće ne jedem. Uživam kada ulovim kapitalca koji me dobro namuči. Svu ribu uglavnom podijelim prijateljima. Nešto žena spremi za ručak iako ni ona nije neki ljubitelj šarana. Pravi ribič nikada ne prodaje ribu, jer ona nema cijenu. Može ju samo darivati, što često činim.

7. Ribarite li po kiši?

– Za ribara nema vremenskih zapreka. Ako se nešto voli, ništa ne smeta. Riba ipak slabije grize po velikom vjetru i kiši. Vrijedi i tada pokušati. Ako se što ulovi, tada je taj uspjeh još sladi. Ja ribarim i noću, to posebno volim.

8. Ribarite i noću! Zar vam nije neugodno biti na vodi u mraku i hladnoći?

– Ne, to je nešto prekrasno. Naložim si laganu vatricu. Imam lampaš na pramcu, zvijezde na nebu. A ribe grizu kao lude. Skupljaju se na svjetlost lampe i zadovoljno sve to promatraju.

9. Od kada se bavite ribolovom?

– Ribolovom sam se počeo baviti od malena. U početku je to bio moj najdraži hobi, ali kasnije

se to pretvorilo u moj posao. Sada je već prošlo tridesetak godina od početka moje ribičke karijere.

10. Pošto se dugo godina bavite ribolovom jeste li ikada osvojili neku nagradu na natjecanjima?

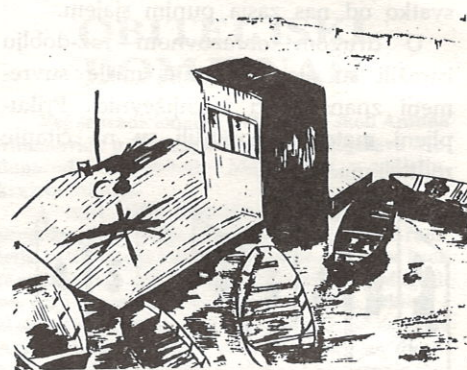
– Da više puta. Bio sam tada mlad, na mom najdražem Dunavu i u mom rodnom Vukovaru.

11. Što biste na kraju poručili mladim ribarima?

– Mladim ribarima? Htio bih im samo reći da se ne zavaravaju ribolovom. Prvo treba završiti školu. Onda će se moći baviti ribarenjem koliko god žele.

Na kraju smo se srdačno pozdravili. Poželjela sam mu brz povratak na Dunav i u Vukovar.

Lana Ljubičić, 8.a

Marija Vonić, 8.c

Mali dnevni razgovori

HEIDI

18. ožujka 1996. u Slavonskom Brodu su gostovali članovi Osječkog dramskog studija sa predstavom »Heidi«, spisateljice Johanne Spyri. Izvrsna glumačka ekipa u šest zanimljivih sličica prikazala je život djevojčice Heidi, njezine osjećaje i postupke. Kada su se spustili zastori Doma »Ivane Brlić-Mažuranić«, odlučili smo otići iza kulisa i porazgovarati s glumcima. Prvo smo susreli Enu Balić, koja je tumačila Klaru. S njom je bila i Heidi, tj. Marija Zidar.

– Kako ste vas dvije, obzirom da imate deset godina, dobile ovakve Uloge?

– Putem televizije smo saznale za predstavu i javile se na audiciju. Od mnoštva djece nas je izabrano samo devet.

– Je li bilo teško učiti tekst obzirom na vaše školske obveze?

– Bilo je stvarno teško. I sada je. Ali puno nam je pomogla učiteljica.

Kako ste se osjećale na prvoj predstavi?

– Bile smo zaista uzbuđene i imale smo tremu. Ali, bilo je stvarno dobro.

– Koliko ste već imale predstava i gdje?

– Imale smo četrdesetak predstava u Požegi, Đakovu, Našicama, Osijeku...

– I gdje vam je bilo najbolje glumiti?

– Pa, ovdje u Brodu. Publika nas je dobro prihvatila. Nije svaki put tako. Nekada viču svašta i ismijavaju nas. Ovdje nije bilo tako.

– Recite nam nešto o vašim ulogama u ovoj predstavi. Kakve su i jeste li pronašli sebe u njima?

– Uloge su dobre. Možemo se lako uživjeti, ali nismo pronašli sebe u njima. Te djevojčice žive drugačije od nas i ne možemo se uspoređivati s njima. Ipak, lijepo je glumiti.

– Kako usklađujete obveze sa školom?

– Za ovu predstavu su sastavljene dvije ekipe da mi ne bismo puno izostajale iz škole. Sve je to vrlo naporno.

– Koliko dugo ste članice Dramskog studija i jeste li zadovoljne?

– Članice smo već dvije godine i to je vrlo zabavno. Ali je posebno dobro zato što dobivamo novac. Oko sto kuna po jednom gostovanju.

Nakon razgovora s Enom i Marijom, u jednoj svačlonici smo susreli Ivicu Lučića, koji je u ovoj predstavi tumačio ulogu djeda Gorana. I njemu smo postavili nekoliko pitanja.

– Kako ste postali glumac u HNK Osijek?

– Ja sam oduvijek želio postati glumac i živi sam dokaz da čovjek u životu može postati što želi. Naravno, ako to doista želi. Ja sam, inače, po zanimanju diplomirani pravnik, ali niti jedan dan nisam radio u svojoj struci.

– Kako ste dospjeli u ovu predstavu?

– Pa, zahvaljujući mojoj ženi. Ona me potakla da odem na audiciju. Tamo sam bio najstariji od svih, i odmah su me primili i dali ulogu djeda Gorana.

– Recite nam nešto o svome radu u ovoj predstavi.

Koliko je teško i naporno?

– Pa, teško je bilo uskladiti moje godine sa pokretima starca. Imitirao sam svoga poludjeda da bi sve bilo uvjerljivije. Inače, najviše vremena trošim na šminkanje. Treba mi gotovo jedan sat. I stavljam toliko puno šminke da mi se uopće ne isplati skidati je.

– Recite nam nešto općenito o svom radu u kazalištu?

– Ja zaista volim raditi svoj posao. Vrlo se lako uživim u svoje uloge, posebno ako publika dobro reagira. Ipak, najteže mi je naučiti tekst i

zato često improviziram. No, to ne može primijetiti vi u gledalištu jer se dobro snalazim u tome. Iako volim rad u kazalištu, on je vrlo naporan. Nemam određeno radno vrijeme. Nekad imamo i po četiri predstave dnevno. Tada vrlo malo spavam, ali i na to se čovjek navikne. Rad u kazalištu volim i iz još jednog razloga – mi često putujemo. Bili smo u Beču, Banskjoj Bistrici, Šibeniku, davali smo predstave svuda od Pule do Dubrovnika po izbjegličkim kampovima. Volim raditi za djecu, posebno za prognane.

– Koja vam je uloga najdraža?

– Svaki će vam glumac reći da su mu sve uloge drage, pa tako i ja. Ipak, najviše sam truda uložio u predstavu »Vještiji pir« u kojoj sam glumio četiri lika.

– Kakve uloge najviše volite?

– Pa ... one u kojima nema puno teksta. Ja najviše volim svirati i pjevati. Inače, sviram gitaru i volim to pokazati u predstavama.

– Recite nam nešto općenito o kulturi u Hrvatskoj?

– Mislim da je kod nas kultura zapostavljena i da joj se ne posvećuje dovoljno pažnje. Isto tako i je slabo, vrlo slabo plaćena. Mislim da to nije u redu.

– I za kraj, što biste poručili svima onima kojima je životni san da postanu glumci? Kako da dođu do cilja?

– Pa, za postizanje cilja nije dovoljna samo želja, već trud, ali i splet okolnosti na koje čovjek može utjecati samo djelomično.

I tako smo završili razgovor i napustili prostorije Doma. Nadamo se da će Dramski studij HNK iz Osijeka ponovo doći u naš grad. Žao nam je što nismo bili u mogućnosti razgovarati s osobama koje su također zaslužne za postavljanje predstave. Tu ubrajamo Franu Krstića – redatelja, Željka Nosića – kostimografa i scenografa, Branka Mihaljevića, zaduženog za scensku glazbu. Ipak, uspjeli smo vam, barem približno dočarati rad glumaca. Mogli ste saznati što se zaista nalazi ispod njihove šminke i kostima. Možda nakon ovoga vaša želja za glumom postane još jača?

Ana Zekić, 8.b

Nasi sportski uspjesi

ŽUPANIJSKO NATJECANJE:

STOLNI TENIS: - dječaci - 3. mjesto

- djevojčice - 2. mjesto

NOGOMET: - dječaci - 1. mjesto

KOŠARKA: - dječaci 1. mjesto.

MI SMO NAJBOLJE

Pobjeda na međuopćinskom natjecanju za košarkašice odvela nas je na daljnje natjecanje, natjecanje školskih sportskih klubova osnovnih škola Županije brodsko-posavske. I ova borba za prvo mjesto nije bila naporna, iako nismo bile u punom sastavu.

Na redu je bilo Državno poluzavršno prvenstvo košarkašica. Održalo se 11. svibnja 1996. godine u Požegi, gradu koji je predstavljao Požeško-slavonsku županiju. Protivnice su nam bile košarkašice OŠ »J. Kempf« iz Požege, košarkašice OŠ »A.G. Matoš« iz Vinkovaca, predstavnice Vukovarsko-srijemske županije i košarkašice OŠ »J. Truhelka« iz Osijeka, predstavnice Osječko-baranjske županije. Mi smo predstavljale Brodsko-posavsku županiju.

Prva utakmica je na neki način bila odlučujuća. Nakon prvih desetaka minuta neizvjesnosti, preuzele smo »stvar« u svoje ruke. Konačni rezultat 37:22 i pobjeda nad košarkašicama iz Osijeka. Lako smo pobijedile košarkašice iz Požege, rezultatom 28:15.

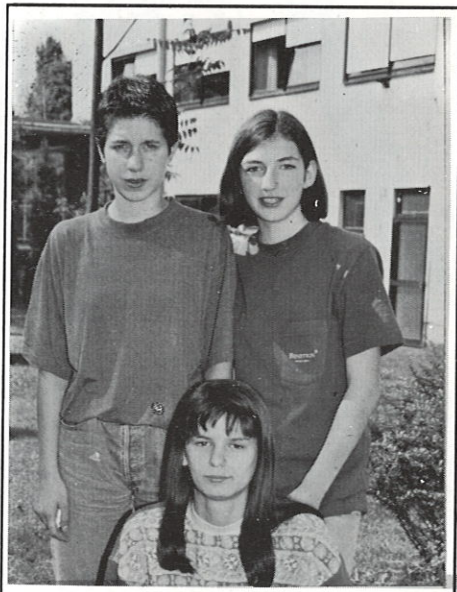
Još jedna utakmica, još jedna pobjeda 33:6 nad košarkašicama iz Vinkovaca i sve je bilo gotovo!

Pehar koji nas je svo vrijeme lijepo gledao sa zapisničkog stola, bio je naš. Svi smo bili sretni i zadovoljni, osobito nas tri osmašice, kojima je ovo već drugi pehar za redom. Naš pehar će stajati u ormaru kabineta za tjelesnu kulturu. Mnogi mladi divit će nam se i misliti kako smo mi bile i ostale najbolje.

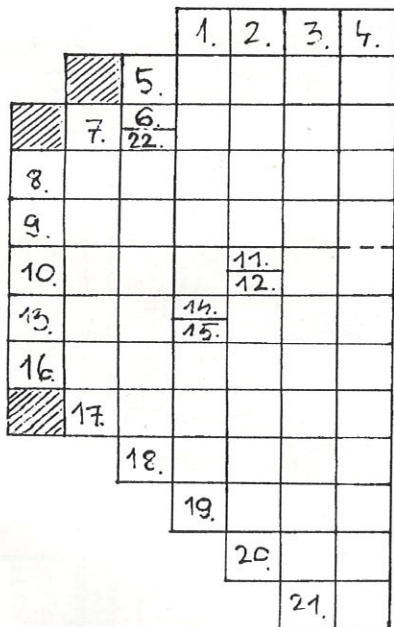
Ivana Jerković, 8.c
Vesna Hustić, 8.b
Sanja Drmić, 8.d

Naj košarkašice

Vesna, Sanja, Ivana, (Dubravka zbog bolesti nije na slici) - naj košarkašice škole i budućnost košarkaškog kluba »Brod 1244«.

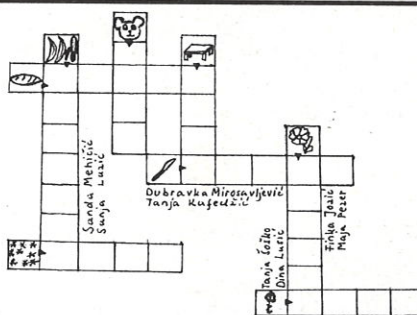
Razonode nikad dosta

Can you find 16 words? ↓ → ↘

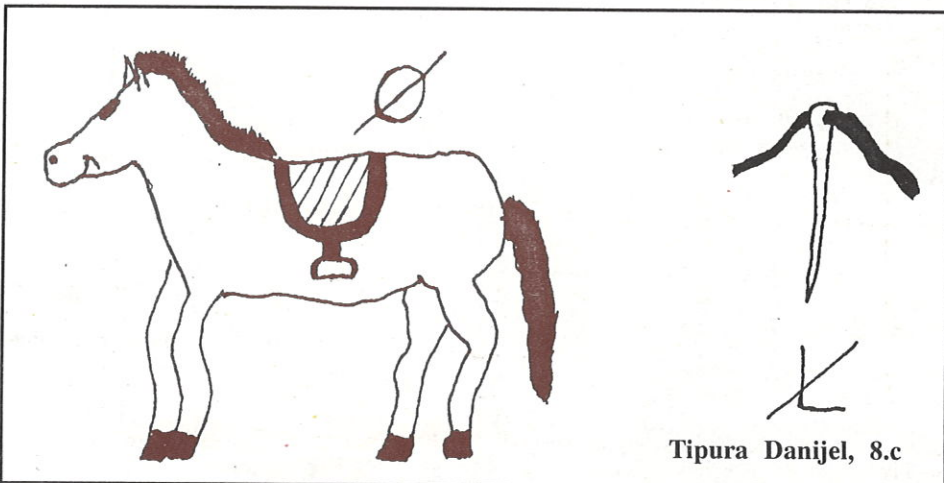
Zdravko Marčević, Zrinka Orešković, Kristina

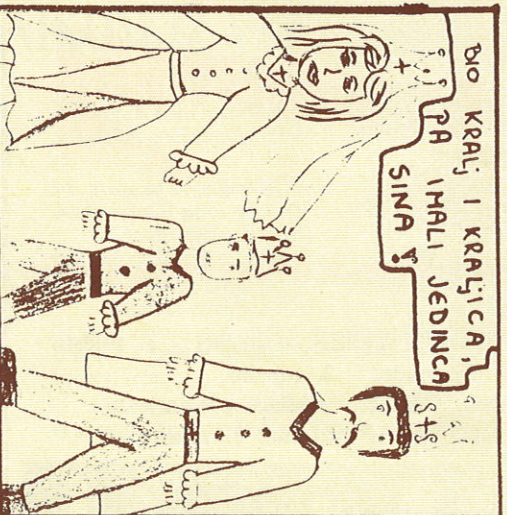
VODORAVNO: 5. Skladao operu »Dafne«, Jacopo; 6. Poza; 8. Spisateljica Fallaci; 9. Poznati član »Beatles«-a, John; 10. Tenisačica Majoli; 11. Rubidij; 13. Mila Elegović; 14. Zimski rekvizit; 16. Ugažena staza u snijegu; 17. Figura u vježbi na konju s hvataljkama; 18. Stara mjera za dužinu, palac (množ); 19. Excalibur ili Durlana; 20. »Crveni križ«; 21. Kisik.

OKOMITO: 1. Neslana šala, podvala; 2. Ugljikovodični plin (alkan); 3. Čovjek koji rano ustaje; 4. Urednik sportske redakcije HRT-a I.B.; 22. Potvrda za posuđeno; 12. Cijelom širinom; 15. »Tokyo Tanker Company«.

Mirta Vladetić, 8.c

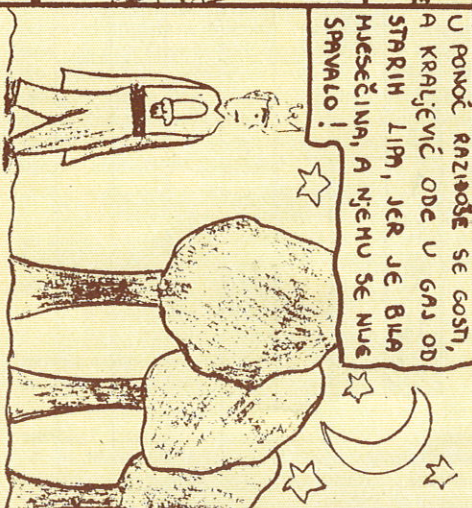
Tipura Danijel, 8.c

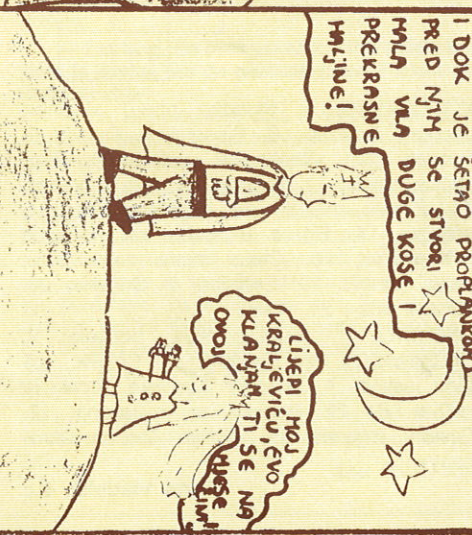
BIO KRAJ I KRALJICA,
PA IMALI JEDINCA
SINA!

KADA JE KRALJEVIĆ
ODRASTAO, PROKUNUJE
MJESEČNO ŽIJANO
KUNSTVO!

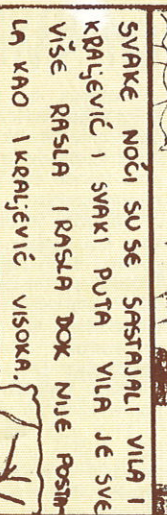

U PONOĆ RAZIJEŠE SE GOSTI,
A KRALJEVIĆ ODE U GRU OD
STRHIL LHM, JER JE BILA
MJESEČINA, A NJEMU SE NISU
SPRAVALO!

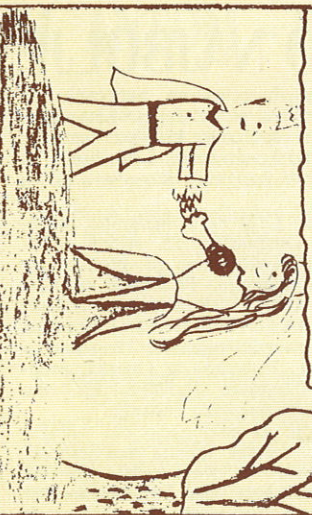

I DOK JE ŽETNO PROPRANIKAN
PRED NJIM SE STVORI
MALA VILA DUGE KOSE I
PREKRASNE
MAJME!

LJEPJI HOJ
KRALJEVIĆU, ČUO
KLAMPAK TI SE NA
OVOM
VJEŠE JIM!

SVAKE NOĆI SU SE SASTAJALI VILA I
KRALJEVIĆ I SVAKI PUTA VILA JE SVE
VIŠE RASLA I RASLA DOK NISU POSTA-
LA KAO I KRALJEVIĆ VISOKA.

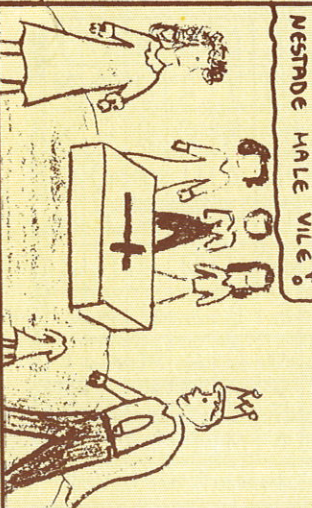
ŽEJELA JE SAD OVO, SAD ONO. A KAD
ON NISU MOGAO DA JAJ ISPUNI ŽEJU, ONA JE
PLAKALA, RUŽILA GA I SVADALA SE S NJIM!

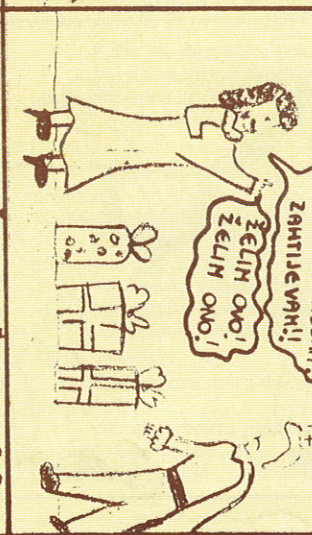
PROKUNUJE
VAS MUŽENI
ŽENOM!

KAD MU BJEŠE VEĆ DOZLOGRUBLO, ON
JE OTUERA.

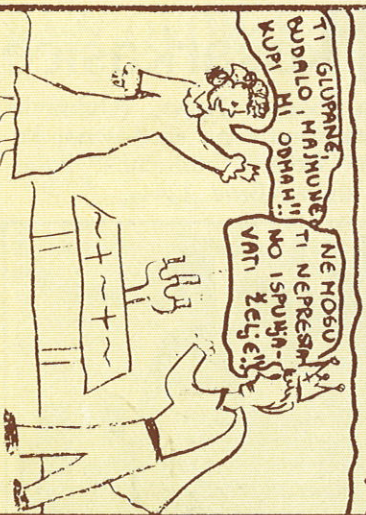

SRETNOSTI SU ŽIVJELI 3 GOD. I ONDA UMRJE
STARI KRAJ. NA UKOP SU DOŠLE NAJBLIŠE
GOSPODE, A BILA JE TAMO JEDNA LJEPŠKA
CRVENE KOSE I CRNIH OČIJU, KOJA JE
SAHO GLEDALA U KRALJEVIĆA. KRALJEVIĆ
POSLEDA U NJU 3 PUTA I ODJEDNOM
NESTADE MALE VILE!

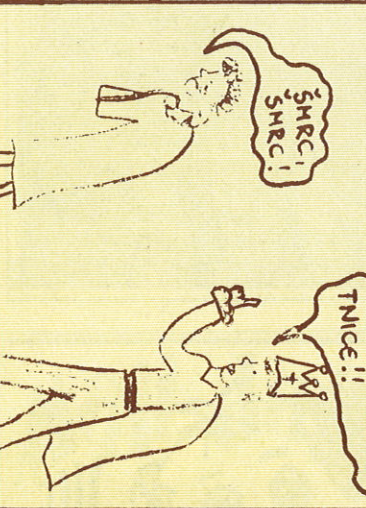

KUPI MI ROSTEJU
OD SANOG ALIENA!
ZAHVALJEVAJMI!

ŽELIM ONO!
ŽELIM ONO!

TI GUPIRANJE, NE MOŠU
BUDALO, MAJMUJE TI NEPREŠANJE
KUPI MI ODHANJE!
NO ISPUŠANJE
VATI ŽEJENJE!

ŠHRC!
ŠHRC!
ŠHRC!

ODAZI PROKLE-
TNICE!!

LUERNA NOJA
VILU, VRATI SE
MOJIM TE!
POGURJEŠIO SAM!
VIŠE NIKAD TO
MEĆU UČINITI!
OBECANAM!

VILU, VRATI SE,
MOJIM TE!
VILU, VRATI SE,
MOJIM TE!

ZVANO JE I ZVANO, ČEKAO I ČEKAO, VEĆ PO-
STAO I STARAC. ALI SE ONA NIKADA
VIŠE NISU VRATILA! KRAJ!